MANIAC MASS MURDER

HE'S IN TOWN WITH A FEW DAYS TO KILL

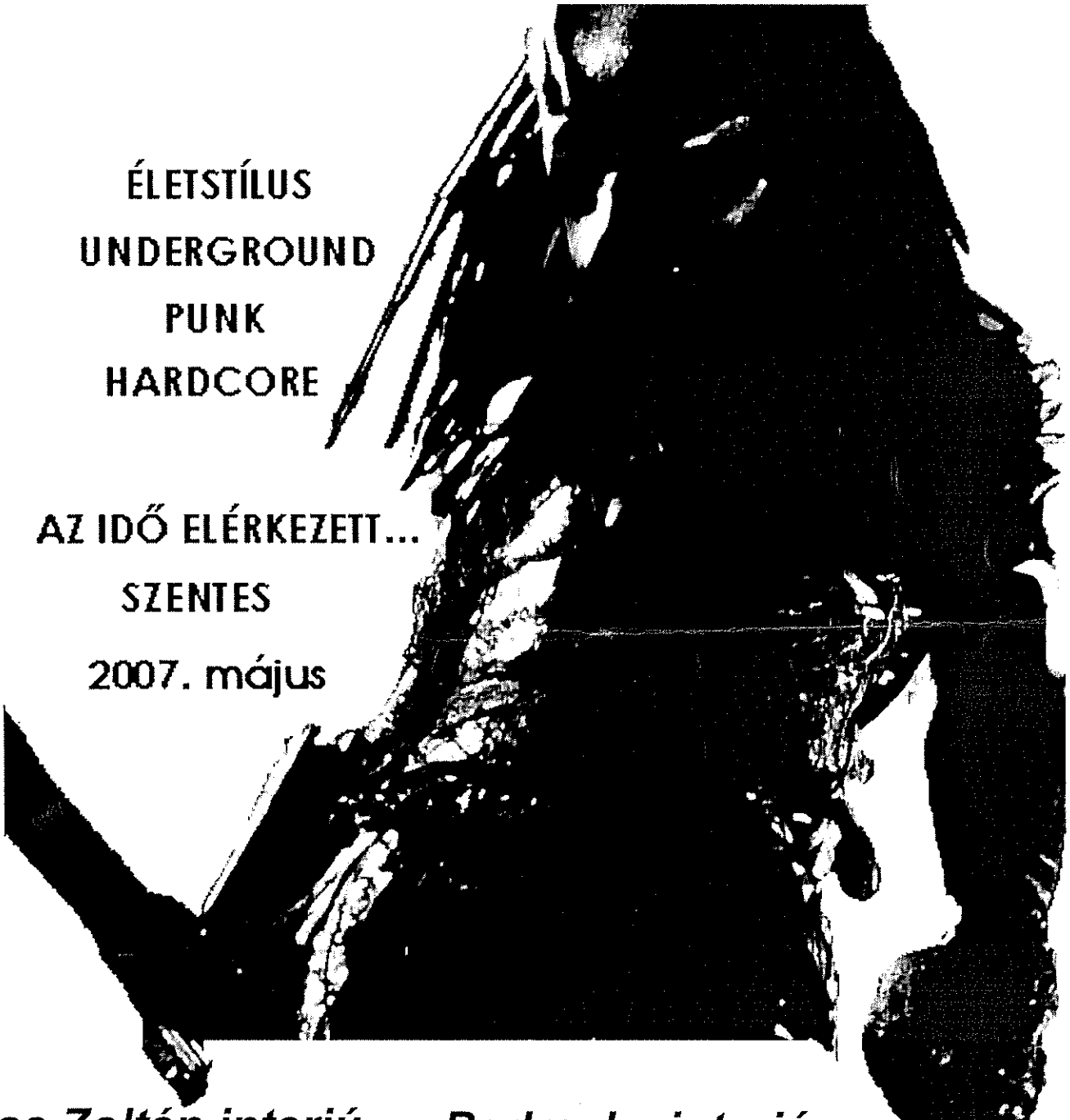

ÉLETSTÍLUS

UNDERGROUND

PUNK

HARDCORE

AZ IDŐ ELÉRKEZETT...

SZENTES

2007. május

Józsa Zoltán interjú
SEDATIVE BANG
POSITIVE FRONT ZINE

Podravka interjú
SCAMPKID &
SOUND OF THE STREETS

WARZONE interjú

2.

Egyéni írások: Eger = 800
Pénz, in/tolerancia, esélyek, hazaszeretet
+ 6 számfordítás, - 27 lemezajánló, 2 koncertbeszámoló

Üdv!

Itt a második MMM sokak örömére avagy bánatára. Az első szám fogadtatása vegyes érzelmeket váltott ki, de mindenképp volt annyi pozitív bíztatás, ami miatt elkészítettem a második számot is, remélem nem hiába.

Ezúton is szeretnék köszönetet mondani mindenkinek, aki az előző MMM-ről írt vissza észrevételt, akár tetszett neki, akár nem. Légyszíves tartsátok meg ezt a jó szokásotokat!
Esetleg még annyi, hogy a külcsínre nem igazán vagyok igényes, nekem a tartalomról kellene főleg visszajelzés…

Páran jelezték azt, hogy nincs benne a polgári nevem az újságban, mondván, hogy ezt gyávaságból nem említem meg. Gyávaság? Mitől félnék? Az ok egyszerű nagyon:
Nem akartam, hogy egy fanzine miatt a nevem úgymond „jobban csengjen", szerintem ugyanis abszolút nem lényeg ki csinálja a cuccot, a legfontosabb, hogy mit tartalmaz. Viszont akkor Dévényi Tibor úr közkívánságra feltárja a nagy titkot:

ALTMÁR GYÖRGY

A másik dolog, amit jópáran értetlenül kezeltek: miért szerepelnek a kiadványban olyan történetek, amelyek egyéni módon csak velem történtek meg?
Válasz: Mert a hardcore/punk nem csak a zenéről szól /legalábbis részemről/ hanem ez „hoz" magával egyfajta életstílust is, kritikusabb szemléletet.

Mondjuk nem értem mit magyarázkodok, hiszen ezekkel a dolgokkal úgyis mindenki tisztában van már évek óta.

Akit esetleg érdekel még az első Mániákus Tömeggyilkos, az nyugodtan írjon.

Várom a véleményeteket továbbra is a füzetről, hiszen „kritika nélkül nincs fejlődés"!

Cím: **alphawarrior@freemail.hu**

Beszámoló 2007. december 29-ről

Lehet, hogy nem sok embert érdekel a következő pár sor, nyilván csak a résztvevőknek volt „teljes az élmény", de mégis érdemesnek tartom megemlíteni azt a focitornát, ami egy kis Szenteshez közeli faluban /Derekegyháza/ lett megrendezve, kifejezetten „hardcore egyéneknek". Jöttek régi szegedi arcok szép számmal /életkoromból kifolyólag alig ismertem valakit/, LCC, Kiskőrös Crew, Makó, mára Angliában tevékenykedő társak, és persze szentesiek. Voltak szendvicsek, ásványvíz, jókedv, küzdelem, eredményhirdetés, torta és persze foci, foci és foci! Ez több volt egyszerű focinál ennek az 50-60 embernek. Barátok találkozhattak egymással sok év eltelte után, meg lehetett osztani egymással a gondolatokat, és még azoknak is mosoly volt az arcán, akik általában komoran járkálnak közöttünk. Nem az eredmény volt a lényeg… Remélem ez az esemény nem csupán egy egyszeri alkalom volt, és nagy köszönet illeti érte **Fogtündér Csabi** és **Imi Da Skin** barátaimat!

Futball után irány Szentes, hisz este Last Chance To Dance 2007 névre hallgató „fesztivál", egy amolyan előszilveszteri party. /Fellépett: Something Against You, Kickin It Down, NMA, Another Way, Gyalázat, Determination(A), My Nothing(A)/ A buli elején kicsit sok volt a zökkenő, /mi voltunk a hibásak, de tanultunk belőle/, de aztán kezdtek kisimulni a ráncok, hiszen a fellépő zenekarok csodás hangulatot varázsoltak a terembe. Még közönség-zenekar testmozgató torna is volt Kobera úrnak köszönhetően! Egy kis levezetés a délutáni foci után ☺ Volt minden, ami nélkül nem buli a buli: mosh, singalong, bodysurf, circle pit meg fasz tudja még milyen köcsög szavak vannak a különféle figurákra /tigris-macsak combo?/.

Egy szónak is száz a vége: ennél szebb óévbúcsúztatót el sem bírnék képzelni magamnak!
2007-ben remélem lesz repeta…

KIMONDOTT VALÓSÁG, VAGY CSAK EGYSZERŰ PESSZIMIZMUS ?

Feldühít, ha valaki megpróbál nekem elmagyarázni olyan dolgokat, amelyekről már ezerszer hallottam ezerféle helyről. Miért kell nekem végighallgatni egy vegetáriánus „szertartást", és minden második fanzineban elolvasni, hogy ha növényeket termelnénk a jelenlegi állatlegelők helyén, akkor több fehérjét lennénk képesek előállítani, és több éhes szájat lehetne vele megtömni? Én is undorítónak találom az állatokkal kegyetlenül bánó vágóhidakat. Mondták ezt már 20 éve is, és mi lett a változás? Semmi. Félreértés ne essék, nekem is elég sok vegetáriánus ismerősöm van /még vegan is/, és **maximálisan tisztelem őket** /olyannyira, hogy a legjobb barátaim jó része is az/, de ők is tisztelnek engem, és nem fintorognak, ha benyomok egy tányér csülkös pacalt, mindezen negatív dolgok tudatában. Ráadásul addig szerintem nincs miről beszélni, amíg az észosztó illető bőrcipőben járkál...

Érdekesnek találom azt is, hogy a környezetemben még sosem hallottam senkitől, hogy: „Bazdmeg, tegnap bebasztam a McDonalds üvegét, meg kiszabadítottam a vágóhídról 20 tehenet!" Mindenkinek csak a pofája nagy.

Nézzük tovább: megszólnak rendszeresen, ha Coca Cola-t iszok, hogy miért támogatom a multikat. Ezzel is tisztában vagyok, hogy ők a világ legnagyobb rablói, kizsákmányolói /Pepsi stb./, de ha egyszer szeretem ezt az italt, akkor miért ne ihatnám? Vagy netán azzal elősegítem a kapitalista gecik bukását, hogy nem az ő termékeiket vásárolom meg, hanem mondjuk egy 69ft / 2 liter féle hazai terméket, mely hatására csalánkiütések lesznek rajtam? Egyszerűen szeretem a cola ízt, és egyben tisztában vagyok maximális mértékig az egészségkárosító hatásával és a kizsákmányoló termelésmódjával is. Vagy akkor ezek szerint én is trendi akarok lenni, bár a környezetem szerint ez nem igen sikerül sohasem...

Adidas cipőben vagyok, ismét megszólnak. „Gyuri baszki, ezt a cipőt egy indiai gyerekmunkás varrta napi 1 dollárért, neked meg eladták 15 ezer magyar forintért!". Mondja ezt úgy, hogy Ő maga is világmárkákba van öltözve. /a kisebb márkákat is ugyanúgy szar pénzért varratják távol keletiekkel, csak gondoltam szólok.../ De ha nekem ez a cipő tetszik, és ezért gyűjtögettem a pénzem, akkor miért ne vehetném meg? A többi gyárban biztos non-profit termeléstechnikákat alkalmaznak. Nem beszélve arról, hogy ezzel legalább annak az egy indiai kisgyereknek biztosítottam a napi 1 dollárját, és neki legalább van munkája, ezáltal hasznosnak bizonyul. Akinek ott nincs munkája, arra remélem nem kell leírnom, hogy milyen sors vár...Arról én már nem tehetek, hogy az ő országa gazdaságilag a padlón van. Rendben van, persze, hogy sajnálom, de ez egy ördögi kör, amire megoldás NINCS.

Azt is kérdezték már tőlem az idő folyamán nem egyszer, hogy tagja vagyok-e valamilyen környezetvédő szervezetnek. Nem vagyok tagja. Hogy még ott is úgy táncoljak, ahogyan mások tapsolnak? Bebaszna. Voltam már egy-két ilyen megmozduláson, eseményen, ahol ki is röhögtem a sznob aktivistákat, mert nem vették észre, hogy csak egy helyben topognak, és rágják a X éve lerágott csontot, és gyártják az újabb Chomsky-féle elméleteket. Tudom magamról lelkiismeretesen, hogy nem szoktam szemetelni az utcán, és megcsinálom a magam kicsiny dolgait /pl. elemeket külön gyűjtöm/, de nem erőltetek semmit. Pláne amikor kiderült, hogy városomban „kamu szelektívgyűjtő" állomások vannak. Ugyanis itt nálunk, ezeket a lakosság egy része által külön összegyűjtött szemetet a végén egybeborítják a szeméttelepen. Hogy miért? 1. MERT NINCS ÚJRAFELDOLGOZÓ ÜZEM A KÖRNYÉKEN. 2. MERT EBBEN IS KÖZREJÁTSZIK A POLITIKA. Pénz, pénz, pénz. Vagy sokaknak példaképük még a különféle „zöld aktivisták", akik az atomvonat elé, a sínhez láncolják magukat. Ilyenkor kell adni egy kis plusz kokszot a szénlapátolónak...Amíg az illető is használja az atomenergia áldásait, és számítógépezik, feloltja a lámpát, és megmelegíti a mikroban a tegnap levágott disznóból készült hurkát, addig ismételten nincs miről beszélnünk.

A háború ellenes tüntetések hiábavalóságát /feleslegesek?/ már nem is nagyon érdemes megemlíteni. A sokszor százezres tömegek utcára vonulása ellenére is USA, Oroszország, Izrael és a NATO /stb./ ugyanúgy megcsinálta/ja Vietnamot, Panamát, Afganisztánt, Irakot, Koszovót, Csecsenföldet, Gáza-övezet stb. plusz még amiket ki kell hagyni a terjedelem szűkössége miatt. Idővel Irán is sorra fog kerülni, bármit is csinálunk. Sőt, az is lehet, hogy a történelem folyamán még nekünk is fel kell majd húzni a gatya szárát...

Amíg az emberek egymást sem tisztelik, hogy várható el, hogy mondjuk tiszteljék a környezetüket, vagy az állatokat? Addig, amíg egy 45 éves családapa napi 10 órában dolgozik a legkeményebb fizikai munkában, havi 55.000 ft-ért, addig hogy várhatjuk el, hogy tudatosan vásároljon? Hazamegy a munkából este hullafáradtan, és akkor még ne egyen meg egy szelet rántott húst, ne igyon meg egy pohár sört/kólát és még csak véletlenül se kapcsolja be a televíziót, mert ömlik rá belőle a moslék és a szemét. Pedig a nagy részüknek ez az egyetlen egy szórakozási lehetőségük, mert másnap ismét hajnalban kell kelni...

Nem akartam én ezzel a cikkel senkit sem megbántani, de valljuk be, hogy lassan évtizedek óta nem változik semmi. Az ember úgy érzem, hogy csupán magának, a lelkiismerete megnyugtatásaképp bojkottál bizonyos dolgokat, mert akárhogyan is nézem, egyre több a „usa style gyorskajálda", egyre több az éhező, egyre nagyobb teret hódítanak a multik, ugyanúgy dúlnak a háborúk bizonyos területeken, és immáron én is 20 éve ugyanúgy panelban lakok, mint több millió embertársam. Esetleg valaki tud cáfolni?

A cikket a szegedi Makra Peti barátomnak és a közös beszélgetéseinknek ajánlom!

MoNeY - CoRe

Csupán észrevétel és nem utolsó sorban helykitöltés: Valamikor a hardcore-t tudtommal a lecsúszott családok gyermekei táplálták, hiszen magától értetődő módon, nekik volt a legtöbb mondanivalójuk a társadalom felé, mert az ő mindennapjaik egyenlőek voltak a küzdelemmel. Lerobbant városrészek, bűnözők tömegeinek jelenléte, munkanélküliség, kábítószerek tömkelege, és kitaszítottság az, ami az ő életüket jellemezte. A koncerteken pedig „legálisan" kiadhatták magukból a felgyülemlett feszültségeket. Nem tudom, hogy tényleg így volt e, nem voltam ott személyesen, de feltételezem, hogy elég hiteles információkból próbáltam meg táplálkozni.

Amit ki akarok hozni az egészből: Azt látom ma Magyarországon /de szerintem ez a legtöbb helyen így van a világon/, hogy alapból nem lehetsz igazán megbecsült tagja a hardcore közösségnek, ha nem öltözködsz márkás ill. zenekaros ruhákba, nem vagy bakelitlemez gyűjtő, és nincs interneted, amivel naprakészen jutsz információkhoz, vagy letöltheted a legújabb lemezeket. Az a srác, akinek mondjuk csak valami hamisított kínai cipőre ill. ruhákra van pénze, esetleg csak audio CD-ket tud hallgatni, de másolni már azt sem, illetve a drága vinyleket csak a módosabb barátjainál láthat, mert nemhogy internetje nincs, még csak számítógépe sem, az már nem lehet úgy mond divatos szóval élve TRUE? Válaszom: Jelenleg a mai helyzet alapján: NEM. Fáj kimondani az igazságot, de ez van. Mára háttérbe szorultak a gondolatok, az életstílus, a gondolkodásmód, a spirituálé, és előtérbe lettek helyezve a külsőségek. AKINEK NEM INGE...Be kell valljam, néha sajnos nekem is ingbe kell öltözködnöm ☹

KELET-MAGYARORSZÁG

XXX-SHOW

FALCONGATE

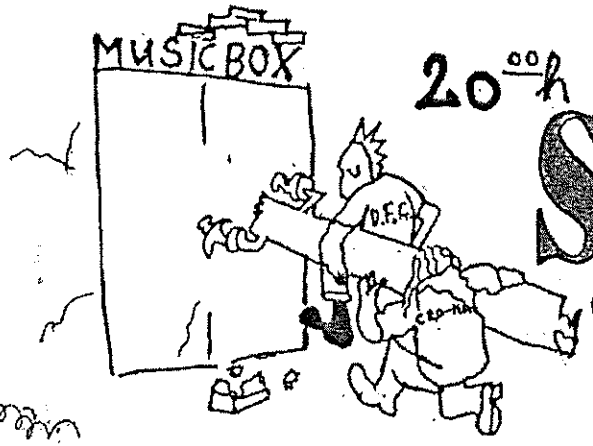

20^00 h

&

Still Strong

/Szentes/

+

meglepetés

/Kisköös/

/Gyula/

NOV. 7

CSONGRÁD D.C. L.C.

1998

Józsa Zoli

Sedative Bang & Positive Front

HARDCORE ZENEKAR FANZINE

A következő baráti beszélgetés egy olyan itthon meghatározó jelentőségű emberrel készült, aki barátaival, zenekarával, fanzine-jával elindított egy generációt Magyarországon a hardcorepunk útján, mert akkoriban és előtte nem volt senki, aki ezt komolyan felvállalta volna. Pedig már akkor is léteztek zenekarok, fanzinek, de valahogy nem voltak annyira ösztökélőek. Sajnos ezek a dolgok mára már kezdenek erősen haldoklani, nagyon kevés zenekar, koncertszervező, disztrós, fanzine író és nem utolsósorban koncertlátogató (direkt nem írok fanatikust, mert az városonként pár embert érint – ha érint egyáltalán) tartotta meg az akkori nagyon alázatos hozzáállást és az íratlan etikai dolgait a hardcore/punk-nak.

JÓZSA ZOLTÁN és barátairól van szó /SBC/ és nem utolsósorban a SEDATIVE BANG zenekarról, és úgy érezzük, többnyire kielégítő és elgondolkodtató válaszokat kaptunk, de azért van olyan kérdés is, amire keményebb választ ill. véleményt vártunk volna, amolyan "POSITIVE FRONT"- osat.

1. Hogyan ismerkedtél meg az "igazi" hardcore zenével és mikor? Megismertetett vele valaki vagy magadtól találtál rá? Gondolom ez még a rendszerváltás küszöbe körüli időkre tehető. Melyek voltak az első punk v. hardcore koncertélményeid? Honnan szereztétek be akkor a zenéket?

Hát igen, ez nem egy mai történet☺ Ez úgy 1986-87 körül lehetett. Addig metalt hallgattam. Amúgy 1984-ben kezdtem magamtól kutatni zenék után, akkor voltam 12 éves. Az első banda amire felfigyeltem az a Scorpions volt☺ De nagyon rövid idő után eljutottam a durvább bandákig, akkor indult be a thrash metal és a többi durvább stílus. Vettük a baráti körömmel a kalóz műsoros kazettákat, meg vetettük fel a zenéket a lemezboltokban. Az egyik bolt úgy csinálta a műsoros kazikat, hogy fogtak egy 60 perces kazettát, rávették a lemezt és a maradék helyre meg felvettek valamilyen más bandától számokat kipótlásul☺ Na, az első hardcore élményem az ilyen pótlások közül került ki (Agnostic Front, Cryptic Slaughter, Crumbsuckers, stb) Aztán megszereztem a két első Suicidal Tendencies lemezt és ezzel kezdtem átfordulni a punk hardcore irányába. Elkezdtem ásni a bandák után, kialakult egy baráti kör, amin belül elkezdtük cserélgetni a szerzeményeinket és így a gyűjtemény egyre gyarapodott. Most az internet világában el sem lehet képzelni mi ment akkor☺ Most már a megjelenés előtt le lehet tölteni bármit, de akkor jártuk a lemezboltokat, leveleztünk, külföldről rendeltünk, és persze aztán vártuk a postást☺
Hogy mik voltak az első koncertélményeim a hardcore világában? Ha az emlékezetem nem csal akkor egy Impulse Manslaughter, Rostok Vampires, Pungent Stench buli volt. Aztán beindultak a Fekete Lyuk beli koncertek (Idiots, AMD, Leukémia, Boston Klinika stb), A következő lépés meg a külföldre járás volt. Ez úgy 1992 körül lehetett.

2. Hogyan ismerted meg a straight edge filozófiát? Mióta vagy sxe, és mennyit jelent ez neked az életben? Mikor és hogyan ismerkedtél meg a krishna tudattal? Tartod-e még a tudatot?

Az sxe-vel a Youth of Today-on keresztül kerültem kapcsolatba. Meg persze olvastam a külföldről rendelt fanzine-okban róla. Mivel én sportoltam versenyszerűen, így előtte sem ittam alkoholt és nem is cigiztem így egyből szimpatikus volt nekem. Persze az előtt nem nevezhettem magam sxe-nek, de mivel nagy változást nem kellett végrehajtanom magamon, csak most már nevén nevezhettem a dolgokat. A vegetáriánusság akkor még nem volt az életem része, igazából pár barátom kacérkodott a gondolattal és páran már úgy is éltek, de én el sem tudtam volna képzelni, hogy én is az legyek. Aztán kapcsolatba kerültem a Krishna filozófiával és ez gyökeresen megváltoztatta a hozzáállásomat a témához. Ahhoz, hogy agyban is magamévá tegyem ezeket az elveket, kellett kb. fél év, de utána a gyakorlati megvalósítás 1 nap alatt lezajlott. Engem is meglepett, hogy milyen könnyen ment. Ezzel a krishna dologgal természetesen a Shelter révén kerültem kapcsolatba. A vallással nem, mert a családom révén soha nem voltam materialista, persze ezt gyerek fejjel nem éli meg az ember tudományosan. Jártam hittanra, voltam elsőáldozó, bérmálkoztam is, szóval nem volt idegen dolog a vallás maga. De mindig éreztem egy ellentmondást a

keresztény tanításokban és ezért nem foglalkoztam vele komolyan. Ezt az ellentmondást a Krishna filozófiában már nem éreztem, és ezért elég komolyan elkezdtem vele foglalkozni.
Manapság ez a dolog úgy beállt a helyére nálam. Külsőségekben nem nyilvánul meg az életemben, de a gondolkodásomban nagyon is benne van.

3. Hogyan kerültél a Sedative Bang-be? Írtál-e számokat? Mit adott neked a zenekar? Jó volna, ha leírnál egy-két jobb történetet...

Hát nem bekerültem a Sedative Bang-be, hanem ketten a Gergővel találtuk ki, hogy kéne egy hardcore bandát csinálni, ami nem az európai punk mentalitást követi. Mivel a Gergő már gitározgatott, úgy gondoltuk, hogy majd én énekelek, mivel semmilyen hangszeren nem játszottam. Kerestünk is dobost nagyon, de akik jelentkeztek, az szörnyű volt, így abban maradtunk, hogy veszek egy használt dobszerkót és elkezdek ütögetni☺ Na így kezdődött a banda. A számokat közösen írtuk a Gerivel. Ő hozta az alaptémát, amit ketten a próbán összetettük.
Hogy mit adott a banda nekem? Ezt szavakban el sem lehet mondani. A kezdeti céljainkat többszörösen túlteljesítettük, koncerteztünk, megjelentek hanganyagok és hát elég csak a Shelter előtti fellépésünkre gondolni....
Sok jó és sok érdekes koncertünk volt. Pl. az AMD-vel közös miniturné, ahol sok humoros eset történt. Geri Szombathelyen megköszönte a közönségnek, hogy eljöttek („Köszönjük Veszprém"☺), aztán az említett Shelter elötti fellépésünk, ahol annyira izgultam, hogy az izzadságtól mindig ki akart esni az ütő a kezemből. Aztán egy pásztói fesztiválon a „narkopsiával" kialakult balhénk. Számomra a favorit bulink az első gödöllői és egy Riff-Röffös koncert volt.

/Itt vártunk egy állítólagos gyöngyösi verekedésről sztorit, ami abból pattant ki, hogy egy lányt megütöttek. De a ***Honest For Truth*** **fanzine** egyik utolsó számában erről is lehet olvasni, egy Sedative Bang interjú keretében - MMM/

4. Ismertél-e "harcos" hardcore/punk csajokat /One Life Crew interjú te zined-ből--> ruhafogasok/? Mert manapság szinte semmi! Ehhez fűzném még: Bubori Anna /rip/ nevezetű lányról mesélnél, vagy te nem ismerted annyira?

Persze a baráti körünkben lányok is voltak, de azért nem voltak harcos amazonok☺ Mi soha nem gondoltuk azt, hogy ebben a műfajban nem lehetnek lányok, sőt... És igen az egyik ilyen jó barátnő volt Bobori Anna. Sajnos már mikor megismertük nagy problémái voltak a drogokkal. Én vele nagyon szoros kapcsolatban voltam, itt most nem valami testi dologról beszélek, hanem inkább lelki kapcsolatról. Sokszor beszélgettünk mély dolgokról, próbáltam segíteni neki, hogy legyőzze a démonjait. Volt, hogy itt aludt nálam, mert félt egyedül lenni. Akkoriban kezdtem el a koncertszervezéseket és abban is nagy segítségemre volt, mivel nagyon jól beszélt németül és angolul is. Aztán sajnos a „másik" oldal mindig visszarántotta őt és ez így ment elég sokáig. Ilyenkor elég nagy vitáink is voltak, aztán volt egy rövidebb mosolyszünet. Persze a barátság nem szakadt meg, de úgy éreztem, hogy először neki kell akarni a tisztulást, amíg ez nincs, én nem tudok segíteni és ez a csiki-csuki nem vezet semmi jóra. Sajnos a régi rossz baráti társasága

nagyon erősen vonzotta és ez okozta a tragédiát. Eléggé magam alatt voltam, amikor meghallottam a hírt a haláláról. Sokat gondolkoztam, hogy meg tudtam volna akadályozni valahogy, vagy hibáztam e valamiben, de erre most már sajnos nem kapom már meg a választ.

5. Én titeket tartalak az első olyan hardcore bandának /baráti társaságnak - SBC/ Magyarországon, akik a vegytiszta hardcore eszméket vallották és akik nem csak zenéltek, hanem tisztában voltak a fogalmakkal is. Ezt ismertettétek a koncerteken és fanzine -en /Positive Front/ keresztül is alapdokumentumok formájában /pl.: Warzone, Cro-Mags, 7 Seconds stb./ az akkori fiatalok számára. Hogy jött az ötlet a fanzine -hoz, aminek te vagy a szerzője? Miért a már megírt interjúk-sztorik magyarra fordítására épült az újság? Mi volt ennek az oka?

Igen, mi is úgy éreztük, hogy nagyon kevesen voltunk itthon, kinek volt fogalma arról akkoriban, hogy mi is igazából a hardcore. Persze sokan voltak, akik azt mondták, hogy ők hardcore-osak, de ez kimerült a Biohazard, Suicidal Tendencies, Madball, vagy Agnostic Front hallgatásában. Ezen szerettünk volna változtatni azzal, hogy bemutatjuk, hogy milyen is valójában a hardcore, mi a történelme, és hogy milyen más bandák is voltak, vagy vannak még a „sztárokon" kívül. Azért csak fordításokat csináltunk zömmel, mert hisz a régi bandák már nem léteztek, vagy nem nagyon jártak errefelé☺ Meg a célunk inkább a bemutatás volt és azok a cikkek nagyon jók voltak erre. Mivel e mellett elég sok mindent csináltunk még, nagyobb energiát nem akartunk belefektetni ebbe a dologba. Meg aztán az első számot leszámítva, amit még közösen csináltunk, a többit már inkább én készítettem egyedül, persze azért segítséget ezekhez is kaptam innen onnan.

6. Sokan nem szeretik azokat a fanzineokat-zenekarokat, amelyek vállalják saját mivoltukat és egyéni gondolataikat merik hangoztatni a nyilvánosság előtt is. Miért veszik egyesek támadásnak, ha helyreigazító, építő jellegű negatív kritikát kapnak? Szerintem napjainkban senki sem mer egészséges vitatkozásba belemenni, mert akkor kiderülnek a ferdítések, amelyek rossz irányba viszik a hardcore/punk-ot. Erről mi a véleményed?

Ez nem csak itt van így. Nagyon sok a képmutatás és ha mélyebbre ásnánk, ami egy vitánál elengedhetetlen, egyből kiderülne a sok turpisság. Na meg az ego☺ Az nagy úr, kevesen szeretik, ha kioktatják☺ Persze a múltban sok olyan támadást kaptunk mi is, ami eléggé idegesítő volt. Főleg ha olyanok mondják az „okosságot", akiknek fogalmuk sincs az egészhez, és ezt elég nehéz megemészteni. Szerintem pedig a vitákra szükség van, mert ez visz minket előre, de amíg az ego van inkább előtérben, addig semmi esély erre.

7. Mesélnél egy kicsit New York-ról? Miért költöztél ki elsősorban /hardcore v. megélhetés/? Jártál-e kint koncertekre? Láttál-e meghatározó zenekarokat?

Hogy miért? Hát hogy világot lássak, kipróbáljam magam a világ másik oldalán. Hogy miért New York? Már ez régóta bennünk volt. Vagyis Gergőben és bennem is. Persze ebben nagy szerepe van a hardcore-nak☺ Meg hallottuk, hogy ott lehet dolgozni feketén, szóval minden oldalról jó választás volt. Természetesen dolgoztam kint, de azért sok koncertre is eljutottam. Cro-Mags (John és Harley együtt), Agnostic Front, Madball, Bad Brains (eredeti felállás), H2O, és egy csomó más ismert és ismeretlen banda. Aztán a klubok, CBGB's, Continental, stb.

8. Milyen volt Keith-el /Cause For Alarm/ együtt lakni? Tartod-e még vele a kapcsolatot? Anno volt arról szó, hogy Keith hazánkba jön, és elkíséri a Sedative Bang-ot pár koncertre az országban. Talán még egy szentesi koncert is felmerült azokban az időkben. Ez miért nem valósult meg?

Igazából nem Keith-tel laktunk hanem az ő egyik üres lakásában. Mivel ő elköltözött Brooklynba így még az előző bérleménye üresen állt még 10 napig. Ez a World Trade Center romjaitól egy sarokra volt. Na ide költöztünk be 10 napra☺ Szóval a füstölgő romok mellett mentünk haza minden este☺ Innen aztán kiköltöztünk mi is Brooklynba. Mivel elég sokat dolgoztunk, és Keithnek is megvolt a saját élete, csak ritkán találkoztunk ezek után, persze telefonon beszéltünk, de ezek nem voltak mindennaposak. De azért egy közös próbára sor került. Kibéreltünk egy próbahelyet és megtanultunk pár CFA számot és jött Keith és ő meg elénekelte őket. Meg is van videón, ez azért nagy élmény volt. Talán innen jött az ötlet, hogy majd eljön Magyarországra és majd csinál a Sedative Banggal pár koncertet, de ez ennél el is akadt. Ő neki is

családja van, dolgozik, és nem könnyű csak úgy átjönni, meg aztán Gerinek is családja van. Szóval elég nagy szervezést igényelne. Ez eddig nem történt meg.

9. Annak idején elkezdtetek szervezgetni a koncerteket /S.F.A. a Patkánylyukban, utána több buli a Riff Röfff-ben/ Ezt miért hagytátok abba?

Mert anyagilag nem tudtuk támogatni ezeket a bulikat. Egy kivételével mind veszteséges volt, amit előre tudtunk, de mivel mi is munkából élünk, nem tudtunk továbbiakban felvállalni. Úgy néz ki mi arra voltunk hivatottak hogy irányt mutatunk és utána félreállunk☺ Amire nagyon büszke vagyok az a Madball/ Ignite buli volt a Riff-Röff-ben. Persze segítséggel, de azért a munka és szervezés nagy része rám szakadt, és elég sok para volt vele, de a vége minden képzeletet felülmúlt. Szerintem ez volt a legnagyobb durranás az itthoni hc életben. Persze utána volt sok klassz buli, de mivel ez volt az első ilyen kaliberű, így minden beképzeltség nélkül mondhatom, hogy ez egy mérföldkő volt itthon.

/ a, Valószínűleg az is hozzátartozik az igazsághoz, hogy ezek a koncertek minimál belépővel lettek szervezve, hogy mindenki ki tudja azt fizetni. Nem úgy, mint manapság.

b, Igen, ez a koncert akkoriban valóban mérföldkőnek számított, de a sors iróniája, hogy mindkét zenekar kommerszé vált az idők folyamán. Aki ezt érti, az van csak igazán benne a dolgokban... - MMM /

10. Manapság sokan szerveznek ún. „muszály koncerteket", hogy bevágódjanak a közösségen belül, próbálnak érdektelen embereket becsalni közönségnek különféle "nyeremény-ingyenjegy" játékokkal, és nagy divat nyálas-buzi koncert beharangozó dumákat írni is. Mi ezekről a véleményed?

Igazából manapság már nem nagyon követem az itthoni dolgokat. Fogalmam sincs ki mit szervez és hogy ezt hogyan teszi. Ha van valami olyan koncert ami érdekel, akkor lemegyek, de már nem vagyok benne. Hogy ez miért van? Elmúltam 35 éves☺ És ez már csak rosszabb lesz☺

11. Mivel foglalkozol manapság? Nyomon követed még a hardcore-ban történteket?

Zajlik az élet. Család, munka, sport. Általában ezzel telnek a napjaim. Szabadidőmben kispályás csapatokban játszom. A foci mindig is szerves része volt az életemnek. Már csak amatőr szinten, de nagy lelkesedéssel☺

A hardcore-t követem, beszerzem az új lemezeket, van egy óriási gyűjteményem, most már digitalizálva. De nem csak hardcore stílusban. Például az „all time favorite" nálam Glenn Danzig. Az egész munkássága. Aztán még ott vannak olyan zenekarok, mint a Cherry Poppin' Daddies, Nekromantix, Tiger Army stb.

12. Esetleg pár gondolat a végére?

Hát, szerintem minden lényeges kérdést érintettünk. Nagyon szépen köszönöm a kérdéseket, remélem nem okoztam csalódást a válaszaimmal. Sok sikert a továbbiakban!

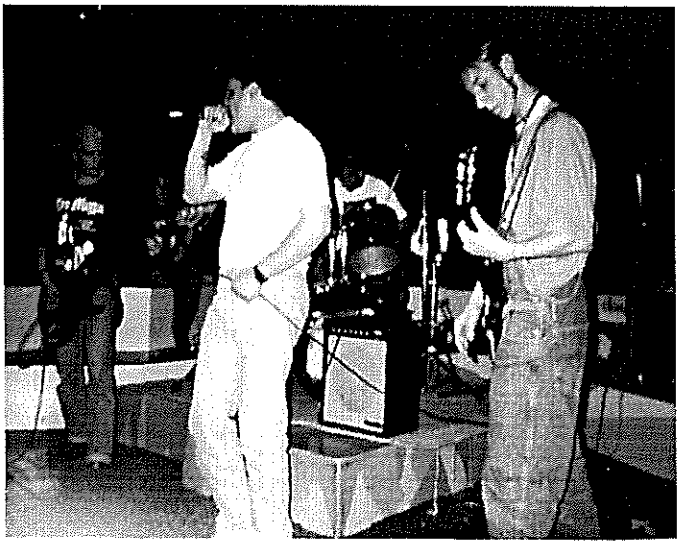

Akit érdekel az interjúban is szereplő *Positive Front fanzine,* az írjon nyugodtan az MMM címére, mind a négy megjelent számot elbírjuk küldeni fénymásolás árában. 200 Ft/ db.

Amit még Dobó István és Bornemissza Gergely is megirigyelne!

Akik szoktak fórumozni /megint ez a fránya internet hehe/, lehetséges, hogy találkoztak már ezzel a beírással, és azoknak valószínűleg ez már lerágott csont, de ezen téma mellett nem lehet elmenni szó nélkül. Az ominózus februári egri koncertről van szó…Információ: a koncert ingyenes volt.

A szó szerinti eredeti beírás:
„Óriási buli volt tegnap!! Mégegyszer szeretnénk mindenkinek megköszönni a részvételt. Kb 700-750 ember volt a tegnapi koncerten!!!! Ez minden várakozást felülmúlt! Ékes bizonyíték volt ez a fesztivál arra, hogy remek hardcore szintér van Magyarországon. Mind zenekarok, mind a közönség terén. Mindenképpen lesz folytatása a fesztiválnak, úgy néz ki, hogy már októberben. Mivel a Klubnak elég feszes ütemterve van és jóval előre kell szervezni a bulikat a jelentkezők száma miatt, készülhetnek a bandák, hogy hamarosan zaklatni fogom őket. Mégegyszer köszönet minden zenekarnak, hogy igyen eljöttek játszani, plusz külön a Kickin' It Down-nak, hogy mostoha körülményeik ellenére is részt vettek a bulin. Hardcore! Ma, holnap és örökké!!!"

1. Egy valamire való koncertszervező nem kezdi el isteníteni magát, még akkor sem, ha ezt nem is szószerint teszi meg.
2. Nem voltam ott, csak pár ismerősöm, akik állítása szerint maximum 50-60 embernek lehetett esetleg nyomokban valami köze a hardcore-hoz, a többi Ossian kutya volt. Amikor megkértem őket, hogy tippeljék meg hányan voltak, 300 körülre saccoltak.
3. Az egy idióta, aki ez alapján elhiszi, hogy remek színtér van Magyarországon. Hol vannak ezek az emberek más hardcore koncerteken? Egyetlen egrit sem láttam még mondjuk Szentesen egyetlen koncerten sem…Pár ismerősöm volt Egerben anno a '90-es évek közepén Sedative Bang – Dawncore koncerten, ahol állítólag 40-en voltak, beleértve a Pestről érkező 8-10 főt, a 3 szentesit, és a zenekartagokat is.
4. Mit kell feszíteni februárban, hogy készüljenek a zenekarok októberre?
5. Kíváncsi lettem volna, ha a bandák nem vállalják be ingyen a koncertet, akkor egy reális 1000ft-os belépőt hányan fizettek volna be…
6. Azt hiszem ez a felelőtlen, pökhendi beírás hosszú ideig elvágta Egert a tűztől, legalábbis azok között biztosan, akik komolyan gondolkoznak, és életstílusként élik meg a hardcore-t.
7. „Hardcore! Ma, holnap és örökké!" → De NEM Egerben, és NEM 750 ember.

De nézzük meg egy helyi lakos véleményét a buliról, aki ráadásul velem ellentétben ott is volt a tett helyszínén:

„Adj neki egy esélyt!”

A következő kis iromány főleg az „öregebbeknek” szól, és azt a jelenséget próbálja meg taglalni, amikor egy fiatalabb /15 év körüli/ tag megjelenik egy koncerten, ismerkedni kezd a gondolatokkal, kutatni kezdi a zenéket és megpróbál tagja lenni a dicsőséges underground szcénának.

Nincs ebben szerintem semmi rossz, pláne, ha a srác/lány mindezt magasztosan, tisztelettel, és nem egyik percről a másikra teszi. Sőt, szükséges dolgok ezek, hogy a jövőben is alakulhassanak újabb és újabb zenekarok, és 2015-ben is beszélhessünk hardcorepunkról.

Sajnos sok „öregebb” tag nehezen bírja elviselni /helyesbítek: nem tudja elviselni/ a fiatalok jelenlétét, ami persze sokszor megérthető, de nagyon sokszor nem.

Érthető, hiszen van olyan, amikor a zöldfülű okoskodni kezd, és a kezdeti lángtól fűszerezve már-már idegesítően túlbuzgóan viselkedik. Világmegváltó gondolatok, végletekig kihangsúlyozott pozitív gondolkodás, miszerint le kell állítani a háborúkat, Afrikába segélyt kell küldeni, be kell robbantani a McDonalds-okat, unity kell a nem létező színtérre, be kell olvasztani gyerekjátéknak az összes fegyvert stb. Nem hinném, hogy meglepő ha azt mondom: Így igaz! Ez egyértelmű! Hiszen mindezen dolgokat végre kellene hajtani, ha úgy működne a világ, ahogy mi szeretnénk. Ezek olyan gondolatok, melyekre az ember 15 évesen próbálja keresni a válaszokat, aztán az évek teltével rájön, hogy képtelenségre vállalkozott. Örül az ember, ha kijárja a iskoláit, talál egy munkahelyet, és egy éppen elfogadható anyagi hátteret tud nyújtani a családjának.

Ezektől a fiataloktól úgy érzem, hogy nem elzárkózni kellene, és fikázni őket, hanem épp ellenkezőleg: megmutatni nekik egy utat /direkt nem írom, hogy a „helyes” utat, mert az mindenkinek más/, melyet bejárhatnak ha az tetszik, le kell ülni beszélgetni dolgokról, elmagyarázni olyasmiket, melyeket az illető nem ért, és mely tudással mi rendelkezünk, és nem pedig önző módon nem adni nekik gondolatokat, tapasztalatokat, zenéket. Mert ez akárhogy is nézem, önzőség…

Mindenkinek kell adni legalább egyetlen esélyt véleményem szerint, hogy kiderüljön az illetőről, hogy mennyire gondolja komolyan a dolgokat, vagy csupán egy újabb átutazóról van szó, akinek csak a pénzére van szükség, hogy befizesse a belépőket és megvegye a lemezeket. Mert mint tudjuk, az underground is pénzből tartja fenn magát, bármennyire is fáj az igazság.

Annyit még hozzáfűznék, hogy az első 4-5 komolyabb koncertemen, amin részt vettem, folyamatosan kaptam szavakban a fricskákat az öregebbektől, a klasszikus „lebokok” /fejre rántás tenyérrel/ pedig percenként érték a fejemet. Igaz Árpi? ☺ ...Nem gond, nem lázadoztam, hiszen tudtam, hogy új fiúként hol a helyem. Nem akartam hőssé válni, csak arcoskodás nélkül figyeltem. Aztán a 6. koncerten már azt vettem észre, hogy a nevemen szólítanak, és emberként bánnak velem. Azt hiszem ezt hívják úgy, hogy: „be lett fizetve a tanulópénz”.

Mielőtt valaki ellentmondást vélne felfedezni a „Tolerancia” cikk és ez közt: természetesen először toleranciát érdemes alkalmazni a legtöbb személynél, ahhoz, hogy kiderüljön, ki is valójában. Viszont ha kiderül, hogy egy senkiházi szaralak, onnastól kezdve „show you no mercy”, azaz nincs kegyelem.

Most lehet, hogy többen takonynak néznek, hogy miért szerepel az újságban egy régi Metal Hammer cikk, egy az egyben bemásolva? Ráadásul az öregebb tagoknak ez már biztosan a könyökükön jön ki…Válasz: Azért, mert sok mai fiatal nem ismeri a gyökereket, és nem fogja fel, hogy a hardcore nem a Heaven Shall Burn-nél kezdődik, és még csak a divathoz sincs semmi köze. Attól, hogy valaki hardcore-t hallgat, szőrme kapucnis dzsekit visel, és ronggyá van tetoválva, még korántsem biztos, hogy hardcore-nak nevezném. Példám van rá, nem is egy, akár saját lakókörnyezetemből is. Egyébként az említett turné magyar állomása elmaradt.
Ja, és majdnem elfelejtettem a lényeget: SKINHEAD.....folytatás a következő oldalon →

Újra a frontvonalban

Május 27-én a budai Riff-Rögtön klubban lép fel a New York-i HC mozgalom egyik legklasszikusabb hangja, a Warzone, akik hosszú évek vegetálása után tavaly egy vérbeli old school hangzású lemezzel tértek vissza. A The Sound Of Revelation album ugyan csak 22 perc hosszú, de ez is azt jelzi, hogy a Raybeez-vezette Warzone visszakanyarodott saját gyökereihez. Robert Ives a kezdetektől egészen napjainkig átvette a Warzone szerepét a főnök Raybeez-zel.

A Lower East Side már a 60-as évek közepén is a drogdealerek, kemény kábszeresek és még keményebb kurvák melegágya volt New York-ban, de itt volt megtalálható a CBGB-s nevű legendás hardcore-punk klub is. Sokak szemében ez a lepukkant környék igazi háborús övezet volt, és az egyik ös-NYHC banda talán épp emiatt vette fel a Warzone nevet. A srácok karjukra tetoválva viselték a Lower East Side Skins feliratot és első nagylemezükkel, a '87-ben rögzített Don't Forget The Struggle, Don't Forget The Streets albummal büszkén felvállalták nyomorúságos környékük.

Mielőtt azonban a Warzone a hardcore történelem részévé vált volna, a csapat vezetője/énekese és fő dalszerzője, Raybeez egy másik legenda, az Agnostic Front sorait erősítette.

„1979-ben fedeztem fel a punkzenét, majd mialatt a haditengerészetnél szolgáltam Virginiában, rendszeresen jártam fel Washington D.C.-be, hogy olyan bandákat lássak, mint például a Bad Brains. De sokat lógtam otthon is, a Lower East Side környékén. Amikor '81-ben leszereltem, szinte minden időmet itt töltöttem, mert korábban olyan arcokkal ismerkedtem meg, mint Jonn Joseph és Harley Flanagan (ld. Cro-Mags), vagy a Murphy's Law-s Jimmy Drescher. Állandóan ott lógtam az Agnostic Front próbáin, és a végén beszálltam hozzájuk dobolni. Nem én voltam az első dobosuk, de én játszottam a United Blood EP-n."

A Warzone már jó nevű oi! banda volt, amikor súlyos drogproblémái miatt Raynek távoznia kellett a Frontból. Előbb csak dobosként csatlakozott a Warzone-hoz, majd úgy '85 táján elörejött énekelni. Az Agnostic Front, a Cro-Mags, a Murphy's Law és a Warzone nagyjából azonos időben kezdett zenélni, de a Warzone csak jóval a többiek után tudta megjeleníteni első anyagát.

"Bennünk valahogy nem hittek az emberek. Nem is tudtunk olyan jól zenélni, mint a többiek, és kezdetben nagyon komolyan drogoztunk. Képtelenek voltunk igazán összekapni magunkat. Az volt a lényeg, hogy a koncerteken őrási legyen a hangulat. Állandóan le voltunk egve, de mégis megpróbáltunk mindent átcsúszó adni. Emlékszem, az As One demoért is csak két dolcsit kértünk. Ha az ember jobban megnezte a dolgot, a Warzone nemcsak egy hardcore banda volt, hanem annál is több, egy nagy család. A Lower East Side Crew volt mindannyiunk családja. És ebbe mindenki beletartozott, aki csak lejárt a bulijainkra. A szövegeink arról szóltak, amin keresztülmentünk. Biztunk abban, hogy talán mások nem lesznek olyan hülyék, mint mi voltunk."

Raybeez azonban nemcsak a partizós korszakán esett át, hanem egy időben militáns straight edge arc volt. Akárcsak a tesója, Todd Youth, akit a Murphy's Law révén is ismerhetünk.

„Nagyon komolyan vettük a dolgot, nemcsak az X-et pingáltuk a kézfejünkre. Rengeteg haverunk került kórházba a drogok miatt, másokat pedig az utcán öltek meg, amikor árultak, vagy cuccot akartak szorozni, úgyhogy fontosnak éreztük, hogy leálljunk mindennel. De aztán egyre többen csak azért tettek X-et a kezükre, mert valahová tartozni akartak, és ez nem tetszett. Noha a szövegeinkben szó volt arról, hogy nem érdemes az alkohol vagy a drogok mögé bújni a problémák elől, és hogy a belső erő megtalálása a legfontosabb, mi nem akartunk papolni, és nem is ezen a témán volt a hangsúly."

Az első Warzone album borítóján láthatóan is ismerhetők a klasszikus Warzone ügy '88 tájáról magukat skinheadeknek, de ezt rengetegen félreértették, és Raybeez-nek máig is folyamatosan magyaráznia kell a dolgot.

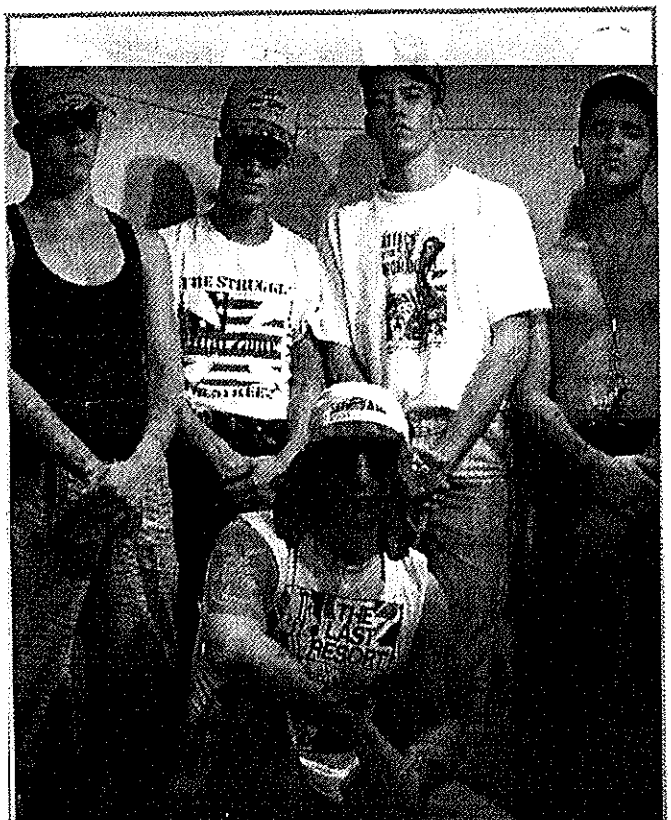

A klasszikus Warzone ügy '88 tájáról

„Az eredeti skinhead mozgalom Angliából jött, és nekem mindig is szimpatikus volt. A melós srácok mozgalma volt. Azoké, akik állandóan dolgoztak, hogy gondoskodni tudjanak magukról. Valahol nagyon hasonlított a motorosok filozófiájára. A Hell's Angels tagjai is testvérek, igazi családot alkotnak, összetartanak. Mi is pozitív célokat tűztünk ki magunk elé. Annak idején mi kezdtük el a B.Y.O.-t, a Better Youth Organization-t, amivel rengeteg srácnak tudtunk segíteni. Sajnos, sokan nem értették, hogy azért, mert valaki lenyíratja a haját, még nem lesz belőle bőrfejű, legfeljebb kopasz. Voltak, akik csak a balhét csinálták, de a pozitív célokat nem értették meg."

Mik voltak ezek a pozitív célok?

„A második lemezünk American Movement dala pontosan ezekről szól. Az Amerikai Mozgalmat az igazi skinheadek kezdték el, köztük sokan a Lower East Side Crew-ból. Kiálltunk az amerikai alkotmány eredeti alapelvei mellett. Nem a kormány mellett, hanem amellett, amit az országunk eredetileg képviselt. A kormányok ugyanis mindig, mindenütt hazudnak. Minden csak a pénzről szól, a pénz pedig mindig mocskos. De mi mindig is a fiatalokkal, az utca kölykeivel foglalkoztunk, mert ők jelentik a jövőt. Sajnos, ezt rengetegen félremagyarázták. Ahelyett, hogy interjút kértek volna tőlem, a Warzone-t a Skinhead Youth-szal azonosították, és ez a mai napig is így van. Ez a hozzáállás a hardcore-ban is ugyanúgy jelen volt, mint a rasszista kopaszoknál. Annak ellenére, hogy a második lemezünk producere egy fekete rastafari volt, Dr. Know a legendás Bad Brains gitárosa! Ennél nyilvánvalóbb állásfoglalást nem tudtunk elképzelni, de sokan ennek ellenére hülyeségeket beszéltek rólunk."

Ők valószínűleg csak a dalcímek (Skinhead Youth, Fighting For Our Country), no meg a hazafias nyilatkozatok alapján skatulyáztak be titeket, és nem nézték a dolgok mélyére.

„Pontosan ez történt. Gondolod, hogy Dr.Know hajlandó lett volna velünk dolgozni, ha tényleg rasszisták leltünk volna?! Való igaz, hogy mindig is büszke voltam olasz-amerikai származásomra. De sosem utáltam másokat, legfeljebb az elb...ott kormányt. Sosem támogattam az FBI-t vagy a CIA-t, és a különféle mocskos akcióikat. Büszkék voltunk az országunkra, és meg jobb helyre akartuk változtatni. Erről szóltak a dalaink."

Szerinted volt valami haszna ezeknek a dalszövegeknek?

„Természetesen. Mit gondolsz, a sulikból kirúgott, utcán lődörgő srácok valamikor is bemennek egy könyvtárba, hogy utánanézzenek valaminek? Ezért voltak olyan dalaink, mint a Racism - World History Part I. Nem akartunk prédikálni senkinek, egyszerűen csak elétjük tettük a tényeket, mintha egy történelemkönyvet olvasnának. Hogy tudják meg, mi az a rasszizmus. A Back To School dalunk is hasonló üzenetet hordozott. Azt, hogy ne kövessék el azt a hibát, amit mi, ne csak a bulizáson járjon az eszük. A suliba ugyan a társadalom kényszeríti az embert, de ez a túléléshez szükséges. Egyaránt van jó és rossz oldala, de a fontossága tagadhatatlan. Ezzel sem prédikálni akartunk, hanem segíteni az utcán felnövő srácoknak."

A második lemez kiadása előtti amerikai turnén azonban a csapat egysége megbomlott. A bögös John Omen betegség miatt kiszállt, és átmenetileg a másodgitáros Crazy Jay Skin vette át a szerepét, de nem sokkal később a szólógitáros Paul is lekoszönt. Nekl állítólag a rasszista skinekből lelt elege, akik állandóan a balhét csinálták a turné egyes állomásain. Végül a dobos E.K. is búcsút intett Raynek. A Warzone azonban nem oszlott fel.

„Korábban is voltak tagcseréink, és néha beugrott valaki segíteni, ha valaki valamiért nem tudott koncertezni. Volt, akit lecsuktak, mások suliba mentek, vagy épp drogoztak, és emiatt nem tudtak játszani."

A '90-ben kiadott hármas Warzone album azonban már nem sikerült túl jól, és a csapat az utóbbi öt-hat évet vegetálással töltötte.

„A hármas lemezt nem is tartom igazi Warzone albumnak, mert a többiek egész más dolgokkal próbáltak kísérletezni. Nem sok közöm volt az akkori zenéhez, de rákényszerültem, hogy kiadjuk az albumot, mert szerződés kötelezett rá. Azért is lett most ismét Dr.Know az új album producere, mert vissza akartunk kanyarodni a régi hangzáshoz, a klasszikus Warzone soundhoz. Dr.Know nemcsak jó zenész és őrási stúdiómágus, hanem nagyon rendes arc is. A korai időkben az egyik legnagyobb hatást a Bad Brains gyakorolta rank, és ez a hatás máig is megmaradt. Nem mintha koppintani akartuk volna őket, de a felszerelésüket is használhattuk, a dobcucc is az övék volt, sőt még néhány gitárt is kölcsönkértünk tőlük. A Sound Of Revelation lemezzel minél közelebb akartunk kerülni a klasszikus HC hangzáshoz."

Raybeez ugyanakkor fontosnak tartotta kihangsúlyozni, hogy nem egyszerűen az old school hangzás lemásolása volt az új album célja.

„Jó dalokat akartunk írni, megpedig a saját stílusunkban. Egy, hogy a zene minősége is javuljon. Jobb énekes vagyok, mint régen, erőteljesebb lett a hangom, és kifejezőbb is. A lehető legkeményebb lemezt akartuk elkészíteni, hiszen hosszú évek óta ez az első teljesen új Warzone nagylemez. Most pedig minél hosszabb időt akarunk turnén tölteni." ■

WARZONE diszkográfia:

Lower East Side Crew	EP 1987
Don't Forget The Struggle, Don't Forget The Streets	1987
Open Your Eyes	1988
Warzone	1990
Don' Forget.../Open Your... (újrakiadás)	1994
Warzone/Cause For Alarm split CD	1996
The Sound Of Revelation	1996

WARZONE

PUNK ROCK RIOT
THE FORTRESS
2007
Los Fastidios
thuggish
the Analogs
KRETENS
PROSECTURA
KONFLIKT
BARACKCA
böiler
HELTER SKELTER
SOX
Fegyelmező Részleg
RozpoR
linx
PARASITE
Tribal Youth
The Butthales
EMBERS
Social Free Face
HOLD TRUE
MACTSCHICKS
HOLDOKLA
ABSKINS
THE SCAPEGOATS
KATÉTER
SZÉTSZAKÍTOTT SZONYAT
Dealer bt. - Rotten System - Preta Fakto - Sentex - Késő Bánat - Street Unity - Kernel Panic - Belfegör - Kalambo Kutyája - Radikális Megoldás - Kulturkör - Gyalázat - Not this time - Rollin Wallowin - The Last Charge - Something Against You - Kickin it Down - Think Again - Riadó - Suicide Pride - Another way - Holymens Glory - Tango Underground - Tisztán a Cél Felé - Motivation - Lépéselőny - Jack - Pókzsír - Radikális Amputáció - Karatekid - Human Error - Zero Tolerance
Komárom - Csillag Erőd
2007. Június 22-23

THIS IS SZENTES
ONE AND THE SAME
NOT B.P.
KELET!!!
HARDCORE/PUNK
2007-07-27.
SZENTES
JÓMÁDAR SÖRÖZŐ
Kezdés: 19 óra Belépő: 1000 Ft
Second Combat
Blacklight Inside
HITMAN
Hold X True
Motivation
Something Against You
Think Again
Pokrayal
Buhó
Tó
Bárlak

ROCKNROLLBULLSHIT
PRESENTS:
BUDAPEST
2007-07-26
KULTIPLEX
KISTEREM
START 20h
800 Ft
SHORT FUSE
hardcore-punk attack
Germany
something against you
hardcore-punk
Budapest
MOTIVATION
straight edge hardcore
Budapest

LENGYELORSZÁG
POLAND
The Jetsons
Psychobilly Trio
Johnny Cash songs
+ vendég
THE SILVER SHINE
Psychobilly Trio / BUDAPEST
BELÉPÉS INGYEN!
PLAYING
BOHÉM KÁVÉHÁZ
JOHNNY CASH HITS
CSONGRÁD 2007. június 30. SZOMBAT

2007. 04. 07. Budapest, Kultiplex

Fellépők: **AMD, Nesze, Böiler, Semmi Komoly, Social Free Face, Liberal Youth**

Sajnos erre a koncertre is egyedül kellett ellátogatnom, de nem baj, hozzábír szokni az ember☺ Minimális félelem pumpált bennem a múltkori esetből kifolyólag, de most nem történt semmi extra.

Az estet a **Nesze** kezdte, akik már elég régóta tolják a honi punk szekerét, méghozzá nem is rosszul. Csak ne lenne az a fránya „Nekem otthonom van, s nem hazám" számuk. Ettől eltekintve meggyőző műsort toltak a srácok, kezdett is felpörögni a közönség. A következő fellépő a zuglói **Böiler** volt, Motörhead style street-rock, „gyorsabban-keményebben". Ők mindig jókedvet sugároznak az orcámra, csinálják a dolgukat úgy, ahogy az a nagy könyvbe meg van írva. Hamarosan jöhetne már egy újabb anyag a srácoktól! Az utolsó számuk egy giga meglepetés volt: Dr. Slayer állt egyszer csak a mikrofon elé, és erezd el a hajam módjára végigpergetett a zenekarral egy Discharge feldolgozást. Zseniális. Következett a **Semmi Komoly**, akiket mindig is a Nesze „testvérzenekarának" tartottam, bár nem tudom miért. Lendületes punk muzsika, az utóbbi időszakokban már főleg angol nyelvezettel, nyilván nyitni akarnak külföld felé is. Nem hiszem, hogy ez a legjobb ötlet, de ők tudják, személy szerint nekem sokkal jobban bejönnek tőlük a magyar nyelvű számok. A színpadon nemsokára a **Social Free Face** tépte a húrokat, egyenesen Szombathelyről. Nem volt rossz a produkció, de valahogy a Savaria Colonia sosem érintett meg, az okot nem tudom megmondani sajnos.

Végre színpadra került az, amiért mentem: **AMD.** Sokaknak nem volt nagy szám, mert a reunion óta már lehetett őket látni 4-5-ször, de nekem ez volt csak az első alkalmam, szóval mindenképp őket tartottam a fő attrakciónak. Féltem, hogy a kazettákról /sajnos élőben nem ismerhettem/ megismert dinamikus Sotár /RIP/ nélkül ez a zenekar sem lesz több, mint szánalmas próbálkozás. De nem! Mondjuk tudtam, hogy Csiszinek van némi gyakorlata ezen a téren, mert mikor Szentesen játszottak anno a Wiener Sanger nevezetű AMD tribute zenekarral, akkor ott elszabadult a pokol, maradandó emléket hagyván az elmékben /talán 2004 november/. Szóval következett az **Anti-Military Demonstration.** Ekkorra már beseregleltek az öregebb arcok is a terembe, akik nyilván már nem olyan intenzitással járnak koncertekre, mint régebben. A Pulyka című klasszikus felhangzására megőrült a közönség: stage diving és verekedés a küzdőtéren ezerrel. Ezek olyan klasszikusok a magyar zenei palettán, amelyeket ha szeretni nem is kell, de ismerni mindenképpen. Aztán jöttek a slágerek sorra: Vese, Periféria, Tisztán a cél felé, Mániákus tömeggyilkos, Cukros bácsi, Harcolj!...Sajnáltam, hogy jópár régi számot elhagytak a srácok, mint pl. Sivár lét, Véred, Nógrád, Zsoldos, de a Karó-t sem játszották...Ami még nagyon pozitívan hatott, hogy játszottak egy teljesen új számot, a címe ha jól emlékszem „2007, a disznó éve" volt. Lendületes, gyors, áemdés. Ezek után már csak arra lennék kíváncsi, hogy állítanak-e össze komplett albumot? Még valami, ami fontos: Ez nem az a koncert volt, ahol az számít, hogy ki milyen ruhában-hajviselettel-tetoválással rendelkezik, itt zsigerből jött minden, öregebbeken makkoscipő, fehérre mosott Agnostic Front póló s ilyesmi nyalánkságok. Maradandó élményt nyújtott számomra a zenekar, ez biztos.

Az estet a szintén szombathelyi illetőségű **Liberal Youth** zárta, gondoltam itt már nem lesz semmi pörgés, ám de tévedtem. Méghozzá mekkorát! A savariás csapat nem is gondoltam volna, hogy ekkora közönséggel rendelkezik. Nagyon örültem, hogy játszottak olyan régi demos számot is, mint a Korrupt. Ment a darálás ezerrel, az esten egyértelműen ők voltak a „második főzenekar".

Még annyit, hogy a szervezők részéről dicséretesnek tartom a korrekt 1000 Ft-os jegyárat az estéért, volt is ember bőven...

Köszi a vendéglátásért **Attilának és Annának**, és nagy üdv a szállásért **Ancsinak és Bélának**!

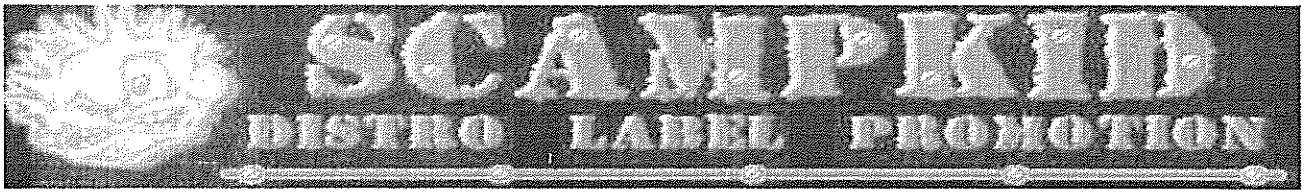

Szomorú hírként kell közölni, hogy megszűnik a hazai ***Scampkid Promotion Distro*** és koncertszervező társaság. Többek között Nekik köszönhető, hogy Magyarország az elmúlt pár évben felkerülhetett a világ „skinhead térképére". A distroból olyan lemezeket, egyéb különlegességeket lehetett beszerezni, amelyeket az országban sehonnan máshonnan. Ritkaságok, könyvek, fanzineok, dvd-k, lemezek, ruhák stb. Többek között nekem/nekünk is rengeteget segítettek, még a Surface Detonation ill. az előző MMM terjesztésében is...A következő pár kérdés szóljon most Podravkához és feleségéhez Réhához, akik mindezen felsorolt dolgok alapköveit illesztették le, még ha tudom is, hogy Ők ezen csak szerényen mosolyogni fognak...

1. Mi vezérelt a Scampkid létrehozásában? Melyek voltak a kezdeti mozgatórugók és kitűzött célok? Hány évig működött a Scampkid Promotion?

A Scampkid Promotion három és fél tevékenységi körben mozgott fénykorában, hogy hivatalos legyek. Kezdetben volt a kiadó, ami már régi álmunk volt és a Derkovbois berobbanásának, valamint konkrét terveinknek köszönhetően meg is valósítottunk. Ekkor indult be egyébként a Gagarin és a Colonia Records is. Az első kiadványunk a Derkovbois/Youngang split 7" volt 2003 decemberében. Persze ekkor még lövésünk nem volt, mi is az a kiadózás, de szépen kitapasztaltuk, hogy is lehet felépíteni a dolgokat. Rengeteg kapcsolatot építettünk ki, több tucat promo ment ki zineknek, kiadóknak, szervezőknek, és alig fél év alatt Európa fontosabb csomagküldőinél, distroiban ott volt a lemez, valamint elég pozitív kritikák jelentek meg róla. A kezdeti sikerek eléggé feltüzeltek minket, így a mi részünkről 2006-ig még részt vettünk a Böiler: Nem bírunk már magunkkal MCD-jének, a Liberal Youth: Pénzért, haszonért CD-jének, valamint a Derkovbois: Mindent egy lapra CD-jének kiadásában, összhangban más kisebb DIY kiadókkal. Mára mindent kipörgettünk a készletünkből, sőt sokszor segítettünk a többi kiadónak is ebben.
Mondhatnám ezekután törvényszerű volt, hogy létrejött a distro is, ahol először, csak a cserébe kapott lemezeket, illetve az itthon bizományba kapott cuccokat terjsztettük. Később több kiadó kedvező beszerzési feltételeket biztosított számunkra és próbáltunk friss európai kiadványokat is betenni a kínálatba, valamint több külföldi ismerösünk bizományba küldte a kiadványait.
A harmadik fontos dolog, ami mindezek előtt volt, a koncertszervezés. Arra gondoltunk, hogy milyen jó lenne, néhány havonta egy-egy külföldi zenekart meghívni és egy nagyobb estét körészervezni. Az elején nem gondolkodtunk nagy nevekben, bár amikor úgy láttuk, hogy érdemes bepróbálkozni, azért csak bevállaltuk a Perkelét, és szívem szerint még hívnék ismert, sőt, legendás bandákat.
A „fél" pedig a két fanzine három megjelent száma volt, de erről majd később.
A mozgatórugó a fanatizmus volt, és hogy megmutassuk itthon is van skinhead/oi! színtér. Később persze, ahogy kaptunk hideget, meleget sok minden változott. A rengeteg kapcsolat amit kiépítettünk, és amik valószínűleg sokáig tartani is fognak, mindennél többet számítanak és pótolhatatlanok. Iszonyú mennyiségű történetünk lenne, amelyek a mindennapjainkat határozták meg, minden munkánk külön kis fejezet lehetne, annyi élményünk kötődik hozzájuk.

2. Mely zenekarokra ill. kiadványokra vagy a legbüszkébb, melyeket sikerült elcsábítani Magyarországra ill. sikerült kiadni, terjeszteni a lemezeiket?

Minden kiadványunkra büszkék vagyunk, mindegyiket saját magunk hoztuk létre, karöltve a barátinkkal, a zenekarokkal. A leszervezett zenekarok nagy részével baráti kapcsolatunk volt és mind nagy élmény volt. Egy zenekart nem leszervezni nehéz, hanem a koncertet és a háttérmunkákat koordinálni, hogy mind a fellépő zenekarok, mind a koncertre látogatók, jól érezzék magukat, ez persze nem mindig tökéletes. Nyilván minél nagyobb költségvetésű banda jön, annál jobban kell erre összpontosítani, éppen ezért a francia Skarface és a svéd Perkele koncertjei voltak nagyon

emlékezetesek, hiszen mind a hazai zenekarok, mind a 8-10 fős szervező csapat maximálisan teljesített; mindenki magáénak tudta az estét és ezért tett is.

3. A Sally Brown ska/reggea és a Sounds Of The Streets Oi! fanzineket is Ti csináltátok. Mi lesz az Ő sorsuk? Be lehet még őket szerezni valahonnan, vagy végleg vége?

Egy ideig terveztem, hogy folytatjuk őket, aztán gondolkodtam egy Netes magazinban is, amit most jegelünk, hogy elutazunk külföldre. Készültek, készülnek interjúk, ezeket fellövöm, majd a skinhead.hu-ra. Mind a Sally Brown, mind a SOTS 2 még kapható a Wave lemezboltban és az Underground Store-ban.

4. Remélem tisztában vagy vele, hogy ez hatalmas érvágás a hazai skinhead szcénának, hiszen én úgy érzem, mostanra jutott el a mozgalom hazánkban is arra a szintre, hogy mindenképp számolni kell vele underground körökön belül ill. kívül is, bár a „gyermekcipőben jár" kifejezés azért még sajnos mindig helytálló. Erről mi a véleményed? /légyszíves térj ki egy kicsit a magyar Oi!/punk scene helyzetére/

Először is herótom van a mozgalom szótol. A skinhead számomra "csak" egy szubkultúra és nem szeretnék semmilyen elveket belemagyarázni, azt mindenkinek magának kell kialakítania. Színtérről nem beszélnék, inkább közösségekről, baráti társaságokról. Nem tudom miben lehet lemérni a fejlődést, hiszen 3 éve is ugyanennyien jártak koncertre, mint most, és zenekar sem lett több, nem beszélve a fanzinekről. Ugyanazokat a hibákat látom, mint évekkel ezelőtt: mindenki nagyot gondol, de totálisan cselekvésképtelen. A szubkultúra olyan lesz, amilyenné mi alakítjuk, és jelnleg nagyon kevesen gyúrjuk.
Hogy milyen a hazai Oi!/punk közösség: divatos, bőbeszédű és unalmas.

5. Miként emlékszel vissza az elmúlt 3-4 évre, melyet a Scampkiddal lehúztatok? Sorolj fel pár pozitívumot ill. ha van, akkor negatívumot is!

A Scampkid az életünk részévé vált. Én élveztem, élvezem csinálni, mert rengeteg kapcsolatot alakítottunk ki itthon és külföldön is, amik sok esetben nagyon barátivá váltak. Ez az egész a közösségről szól, ahol általában olyan srácok vannak, akikkel megértitek egymást, annak ellenére, hogy az egyik innen a másik meg onnan jött, több ezer kilométerre egymástól. A rengeteg pozítivum közül az egyik a sok új barát, a másik a sok utazás. Negtívum, hogy bármit csinálsz rögtön lesznek irigyeid, kritikusaid.

6. Mi az az ok, ami miatt azt mondtad: „Nem csinálom tovább"?

Én ezt soha nem mondtam ki, mert hülye vagyok, Réka mondta Perkele után, hogy ennyi. Szerencsémre közbejött, hogy lelépünk külföldre. Bár azóta kicsit üres az életem...

7. Te mindig is szimpatizáltál a vidékkel, kifejtenéd, hogy ilyenkor mire gondolsz?

Vidékkel kezdődik és zárul minden. A srácok sokkal barátságosabbak, néhol tudatosabbak és a legfontosabb, hogy őszinték. Mai napig szívesebben utazok le vidékre, mint támasztom a pultot egy pesti bulin, sokkal több pozitív hatás ér.
Mindig respektálom, hogy, ha srácok órákat utaznak, nem kevés pénzt költenek buszra, vonatra és hajnalban fagyoskodnak a pályaudvarokon, csak azért, hogy együtt legyenek a haverjaikkal Pesten egy-egy bulin.

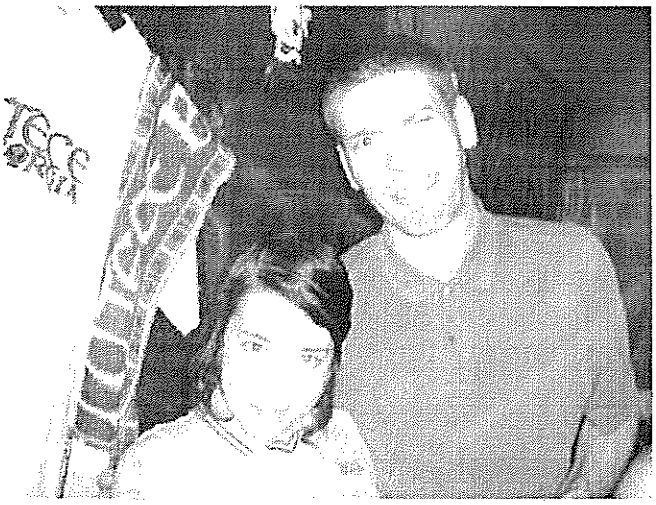

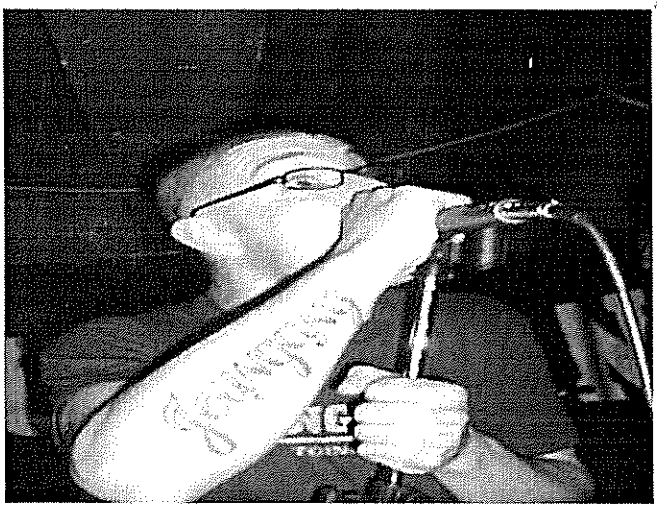

LUTECE BORGIA
JANITORS
BÖILER
DERKOVBOIS
ISZONYAT
FRANCE
FRANCE
ZUGLÓ
SAVARIA
KÖZÉP-DUNÁNTÚL
SPIRIT OF REGGAE SOUND

8. Mi a véleményed a mai magyar politikai helyzetről – azon kívül, hogy szar?

Már középiskolás korom óta kiábrándultam ebből a demokráciának hívott valamiből, amikor is volt szerencsém belelátni a helyi politikai maffiába, azóta is természetesen lelkesen járok szavazni.
Megvan a véleményem napjaink történéseiről, amiről csak annyit: örülök, hogy most lépünk le ebből az országból.

9. Miért döntöttél a külföldre költözés mellett? Publikus terveid a jövőre nézve?

Ősszel telt be a pohár, aminek az oka a pénz, amit bármilyen furcsa, munkából teremtünk elő. Már nyár óta szeretnénk előre lépni és bárhogy számolgattunk, okoskodtunk, próbálkoztunk, csak egyre jobban elkeseredtünk. Dublinban van most két barátunk, akik felajánlották, hogy segítenek, így novemberben hoztuk meg a végleges döntést az utazásról, ami márciusban lesz esedékes.Tervek? Dolgozni és élni megyünk, valamint próbáljuk megvalósítani magunkat, mert *mi olyan kreatívak vagyunk*, ja és feldobjuk a helyi skinhead életet, met az most arra felé nagyon lankadni látszik.

10. Esetleg valami üzenet az olvasók felé?

Itt lehet nagyokat mondani, ugye? Hát jó. Abba kellene hagyni a siránkozást, mert mi is tudunk ebben a csöpnyi országban, sőt tudnánk egy háromszor nagyobban is maradandót alakítani! Ha mindenki azon ötletelne, hogy ő miképpen tudna valamit saját, vagy többed magával megvalósítani és nem mások munkáját, elveit szapulná, akkor lehet, hogy kicsit jobban állnánk és még több sikeres hazai dologgal büszkélkedhetnénk. Ja, és túl sokat politizáltok, meg szerettek kategórizálni mindent. És a végére: SHARP MUST DIE!

Réka: Először is kicsit javítok Podravkán(nehogymá' azt gondoljátok, hogy én vagyok a zsarnok házisárkány hehe)... Való igaz, Perkele után azt mondtam, hogy ennyi, de azért ez nem ilyen egyszerű. Volt nagyon sok pozitív és negatív élmény, persze pozitív sokkal több és ezek miatt mondtuk mindig azt, hogy még ezt az egyet megcsináljuk. Nem is tudom mennyi volt ebből a "még ezt az egyet" –ből, de az a helyzet, hogy már nagyon durván kezdett a zsebünkre menni a játék, és akkor még jöttek hozzá a lehúzós, fikázós kritikák, amik nagyon rosszul estek. Na, akkor mondtam azt, hogy akkor itt most elég, majd kijárunk külföldre fasza koncertekre, abból a pénzből amit egy itthoni szervezésen buknánk. Persze ez azzal a lelkes és állandó kis csapattal a legnagyobb kiszúrás, akik minden bulinkon ott voltak, vidékről, és külföldről is eljöttek hozzánk energiát, pénzt és időt nem kímélve. Ezúton is üzenem nekik, hogy hálásak vagyunk minden eddigi támogatásukért, és sorry, hogy így alakult.

A szcénáról csak annyit, hogy van egy csomó olyan arc aki hónapok alatt képtelen félretenni három rongyot egy koncertre, és közben veri a mellét, hogy ő micsoda nagy meghatározó eleme a színtérnek. Baszdki, színtér az nem itt van, hanem Belgiumban, ott a skinheadek minden hétvégén összegyűlnek a Kastelein-ban, fasza koncerteket szerveznek, és jókat buliznak. De említhetném Franciaországot is, ahol egy eküvő utáni party alkalmából kiruccannak Párizsból egy istenhátamögötti faluba, 150-200 skinhead, punk, és rock&roll arc, aztán három napig megy a dumaparty, meg a koncertek, és nem az evés-ivás a lényeg, hanem az, hogy együtt vannak azok az emberek, akiknek hasonló az érdeklődési körük. ...és ebbe nem köthet bele senki, mert ott voltunk, tapasztalatból tudjuk.

A Scampkid-ről annyit, hogy több okból sem szeretném ha vége lenne, ez valami olyan, ami túlságosan az életünk részévé vált ahhoz, hogy csak eldobjuk, mint egy használt zsebkendőt. Beleadtuk szívünket lelkünket, és ezt igazolja a rengeteg pozitív visszajelzés is, úgy a külföldi vendégeinktől, mint az itthoni barátainktól és ismerősöktől. A második ami talán a legfontosabb, hogy Podravkának ez töltötte ki a mindennapjait, ez volt a hobbyja, a második csaja, meg ninden ☺ Szóval nem szeretném őt ettől megfosztani...
De -mint ahogy ő is írta,- mivel kurvára kreatívak vagyunk, majd kitalálunk valamit, hogy Írországban is tudjunk valami Scampkid-eset csinálni. Szóval bízom benne, hogy csak jegeljük egy időre a dolgot.

HAZASZERETET. SZÉLSŐSÉGEK. ÉLJEN A PÁRT. ÉLJEN A FÜHRER. TESSSSÉÉÉÉK???

Ezen szavak teszik ki a következő cikk gerincét. Ugyanis nem értem, hogy Magyarországon miért van az, hogy szinte csak „hazafi fasiszták" és „hazaáruló kommunisták" léteznek? Nem szemfelnyitásról van szó jelenleg, hanem csupán tapasztalatok leírásáról.

Miért neveznek egy kokárdás kopaszt nácinak? Nehogy már ne lehessen viselni egy nemzeti egybetartozást kihangsúlyozó jelképet! És milyen jogon neveznek hazaáruló kommunistának egy a fasizmust mélységesen elítélő egyént ? Kis honunkban csupán szélsőségek léteznének? Egészséges hazaszeretet nem létezik anélkül, hogy a mélyen tisztelt nemzetvezető, Szálasi úr sírját koszorúznánk? Áruló lennék akkor, ha elítélem a fasizmust, és mégis büszkén vállalom, hogy magyar vagyok? Ennek ellenére mégsem éneklek Fehér karácsonyról, Fekete majmokról és 88/14-ről. Jah, elnézést, ez esetben viszont akkor vállalnom kell, hogy kommunista hazaáruló vagyok, majdnem el is felejtettem. Miért kell a hazához fűződő viszonyokhoz hozzárendelni <u>idegen földekről idehurcolt</u>, diktatórikus gondolatokat? Megmondom őszintén, szívemben úgy érzek az országom iránt, hogy bármikor képes lennék érte nemes célért harcba szállni, pl. ha megtámadnák az otthonom, a lakhelyem, az életterem. Bármikor. Szigorúan politikamentesen. Akkor most én mi vagyok a szélsőségek országában? Undorító, hogy nem lehet Trianonról beszélni anélkül, hogy fasisztának kiáltsanak ki bizonyos körökből, de mondjuk azért a „Vissza Trianont!" is eléggé abszurd 2007-ben, nem beszélve arról, hogy lassan személyi igazolvánnyal utazhatunk az összes elszakított testvérünkhöz. Az is hánytató hatást vált ki, ha valaki megpróbálja belemagyarázni egy orvosilag bizonyítottan őrült, kefebajuszos osztrák festő ámokfutásszerű gondolatait, egy Kárpát-medencében élő nép mindennapjaiba. Azt már meg sem említem, hogy hányadikként szerepeltünk az említett úr halállistáján, mint „magyar faj".

Számomra egyenlő arányban nevetségesnek bizonyul egy magyarságát szégyenlő, mi több, letagadó sharp, hardcore vagy punk arc, mint egy mindent megmagyarázó, SS felvarrós, karlengetős tag, aki a „magyarság felemelkedésért küzd", valljuk be, nem sok sikerrel. Azt azért még érdemesnek találnám kikutatni, hogy a magyar lakosság hány százaléka tiszta vérű magyar. Erősen úgy gondolom, hogy egyszámjegyű lenne a százalék, szóval az árjaságról is feleslegesnek tartom a nyálcsorgatást...

Ha valaki tenni akar valamit a kis országáért, akkor nem kell feltétlenül telihátas Blood&Honour-t varratnia, mert szerintem az egészséges nacionalizmusnak a sarki kispiacon kellene kezdődnie, és lehetőségünk szerint támogatni kellene a magyar gazdaságot, és nem külföldre kellene eljárkálni nyaralni, hanem támogatni a falusi turizmust stb.

Good Night Left Side! Good Night Right Side!

GOOD NIGHT EVERY SIDE !!!

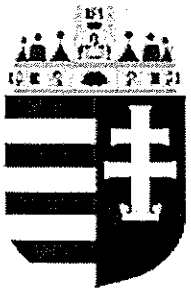

nacionalizmus *lat el.* 1. a saját nép szeretetét, az iránta való hűséget a legfontosabb elkötelezettségnek és értéknek tekintő politikai álláspont, ami elvezethet az egyoldalú nemzeti elfogultsághoz 2. *történ.* a kapitalizmus kialakulása idején a korai polgárságnak gazdaságilag és területileg egységes nemzeti állam létrehozására, ugyanakkor azonban az ország területén élő más népek fölötti uralomra irányuló törekvése, amely kezdeti szakaszában szorosan összefonódik az általános emberi szabadságjogokért vívott küzdelemmel 3. a gyarmati elnyomás alól felszabaduló népek küzdelmét kísérő nézetrendszer

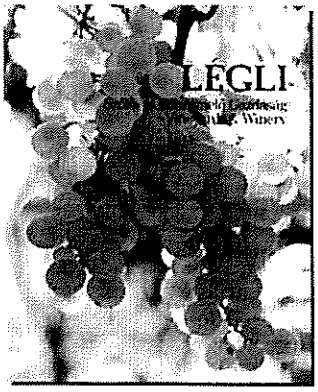

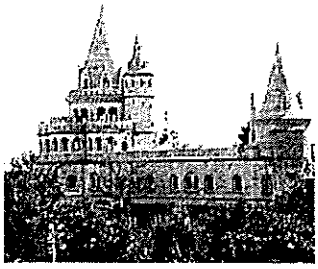

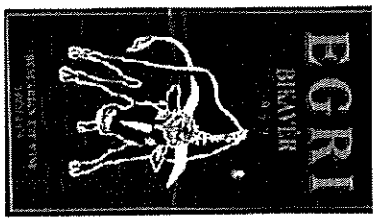

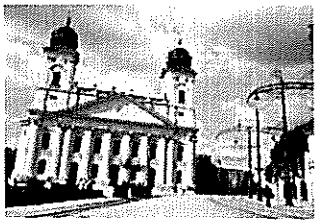

Killing Time – Fools die
/brutál NYHC aka Raw Deal/

Srácok a new school-ból
Azt a régi játékot játsszák
Vad szemek és rövid életek
És ez nem szégyen
Mikor minden, amit tudnod kell - Az utcán hever
Minden tanulni való lecke - Szilárddá van rágva

A hülyék meghalnak
Nem akarok hülye lenni – a hülyék meghalnak

Srácok az old school-ból
Megtagadják, hogy a múlt részei legyenek
Tettenérve az új szabályokban
Túl hamar elpazarolták őket
Mikor minden, amit tudnod kell - Az utcán hever
Minden tanulni való lecke - Szilárddá van rágva

D.Y.S. – More than fashion
/Boston straight edge/

Ez több annál, mint egyszerű X-ek a kézfejemen
Ez több annál, minthogy egy straight edge bandában vagyok
Nem látok már jót, kezdek felbaszódni
A felesleges üres tér, én nem leszek átverve
Racionális gondolkodás, borotva él
Szilárd talpakkal a társadalmi létrán

„A buli nem lehet vidám, ha nincsenek drogok"
Csak sajnálatot tudok érezni irántad
Mert az egész életemet átjárja a szellemiség
Soha nem kell részemről küzdelem a hányás érzetével
Ez egy életmód, ami azt mondja, nincs szükségem
másnaposságra, szédülésre vagy drága drogokra
Inkább vásárlok egy lemezt nap mint nap
Az elmém itt van, nem hagyott el

One Life Crew – Crime Ridden Society
/Cleveland strahate-edge/

A meggyilkoltak földje - A sírok otthona
A bűntény útján járnak - Bűnös valóság
Egyedül hagyja azt - Ahová tartozik
Én nem fogok félelemben élni - Emberi pusztítás
Ellenőrzik a sorsodat - Az igazság rozsdás kereke
Én egy körözött vigilante* vagyok

Szeretnéd az autómat, cimbora?
Ez az én 44 mm-esem
Bűnnel fertőzött társadalom
Az igazság fogja megnyerni a háborút
Szemet szemért - Fogat fogért
Bűnnel fertőzött társadalom
Bronson bosszúvágya

*vigilante→ röviden: önbíráskodó
http://en.wikipedia.org/wiki/Vigilante

Agent Orange – Bloodstains
/Kalifornia surf-punk, többek között ez a szám az Eta-Eta című számának eredeti verziója/

Képesek nekem keresztbetenni
Néha inkább szeretnék meghalni
Sokféle dolgot mondanak nekem
De nem szemtől-szembe
Jól van, tudom, hogy leszarják a véleményem
Tudom, hogy ők mindig lesznek
De egy nap meg akarom változtatni a tudatom
Néha inkább gyilkolni lenne kedvem

Vérfoltok - Gyors halál
Sebes autók – Olcsó borzongás
Gazdag lányok – Értékes borok
Elvesztettem az érzékem – Elvesztettem az irányítást –
Elvesztettem az öntudatom

Most a dolgok sokkal különbözőbbnek tűnnek
A színtér meghalt
Nincs egy biztos munkahelyem
Nincs hely számomra, ahol élhetnék
Ez egy futurisztikus modern világ
De a dolgok nem azok, melyeket ők látnak
Egy nap jobban teszed, ha felébredsz
Ebből a hülye illúzióból

Bold – Hateful
/New York straight edge/

Csak ott ülsz - Te csak ott ülsz
És mindnyájunkat elítélsz
Ez azért van, mert amit csinálunk
Attól kicsinynek érzed magad

Olyan egyszerű csak visszaülni
És panaszkodni arról, ami a többinek nincs
Úgy érzed elnyomhatsz mindenki mást, hogy
Elrejthesd amiről tudod, hogy hiányzik belőled

Life's Blood – Left me behind
/New York-i skinhead hardcore/

Nem is olyan régen
Még határozott terveid voltak
Most mi a probléma?
Gyenge vagy? Mitől félsz?
Elég kemény egyedül lenni
De én tudom, hogy ez szükséges
Rajtad áll visszanyerni a bizalmat
Felnőni és továbblépni
Felnevelkedtél
Majd a háttérben hagytál

Tájkép a keleti pusztáról, avagy ez már az apokalipszis kezdete?

Nemrég utaztam egy nagyon jó barátomhoz, egyik kisvárosból a másikba, egy kis délutáni beszélgetésre. Utazásomat a MÁV-ra bíztam. Megvettem a jegyet, diákigazolvánnyal még nem is volt olyan drága, „éppen belefér" kategória. A vonat nem több 5 évesnél, gombnyomásra nyíló wc, kényelmes ülések, nagy tér. Bár tudom, ez kivételes eset, és csak ezen a vonalon van újfajta járgány, a többin ugyanolyan szarok közlekednek, mint eddig is.

Leülök. Mellettem egy terhes anyuka három /!/ 5 év körüli kisgyerekkel. Kinézetük alapján iszonyat szegények, szakadt ruhák, ápolatlan hajak s miegymás. A gyerekek nagyon rosszak, a hiányos fogazatú anyuka nem is nagyon bír velük bánni. Szedik is szét a vonatot, ahogy csak bírják. Olvasni akarok, ami természetesen lehetetlen ekkora gyerekzsivajban, amiért kicsit mérges is vagyok. Bár próbálom leszarni a dolgokat, és csak elmélyülten nézek ki a vonat ablakán. Az elém terülő látványon mélyenszántó gondolataim keletkeznek.

Hogy mit látok? Düledező tanyák tömkelegét, melyekben egész családok laknak víz, áram és fűtés bevezetése nélkül. Parlagon hagyott szántóföldeket, melyeket továbbgondolva rájöhetünk, hogy szét van baszva a mezőgazdaság, és nem éri meg bevetni a földeket. Következő képkockában gyerek alkarnyi vékonyságú akácfatönkök, hisz kivágtak egy olyan kiserdőt, melynek igazán ideje sem volt még erdővé fejlődnie. Hiába, valószínűleg kellett a pénz, vagy csak nem akartak megfagyni a tanyákban élők. A sínnel párhuzamos közúton 10-15 cm mély kátyúkat látok, amit egy rozsdás, agyonhasznált öreg Ladával próbál kikerülgetni a benne ülő bajuszos úr.

Aztán elém tárul még elvétve egy-két megviselt őz, nyúl vagy fácán. Mondom elvétve. Emlékszem, hogy olyan 10-15 évvel ezelőtt a vadak száma jóval magasabb volt átlagember szemével nézve, mint most. Nem voltak ritkák a 7-8 tagú őzcsaládok sem. Tudom mit beszélek, mert nagyszüleim tanyáján nem kevés időt töltöttem, kis túlzással mondhatni a „vadonban".

Hirtelen megtöri a gondolatmenetemet egy gyermekhang: „Csókolom!"
Oldalra nézek, egy kislány az. Az előzőleg említett család egyik tagja. Kérdezés nélkül leül mellém, beszélni, kérdezősködni kezd a kilétem felől, majd egyszerűen csak beszélgetésbe elegyedik velem.

Kiderül, hogy a szülei elváltak, és az apukáját nem is ismeri. Szeretne tőlem kapni egy csokit, éhségre hivatkozva. Sajnos nincs nálam kaja, így éhségét csillapítani nem bírja a kis pöttöm.

A kislány ezután elmegy, és tovább kergetőzik a testvéreivel a szerelvényben, a terhes anyuka legnagyobb bánatára.

Az egész utazás alatt a vonat átlagsebessége nem éri el a 30 km/h-t, hiszen a sínek olyan görbék, hogy egy állva utazásnál az utasok faltól-falig flipperezhetnének…

Ami pedig ezután következett: a beszélgetés után visszautaztam kis városomba, kihoztam a közeli videotékából egy filmet, hazamentem, magam elé vettem egy kis süteményt meg egy pohár üdítőt, és élveztem a dvd lemez nyújtotta látványorgiát. Megfürödtem jó meleg vízben, megnéztem az e-mailjeim, felvettem a konvektort, hogy melegebb legyen és lefeküdtem aludni. Ilyen jól élnék a vonaton tapasztaltakhoz képest? Hálát adok az égnek, hogy jó helyre születtem.

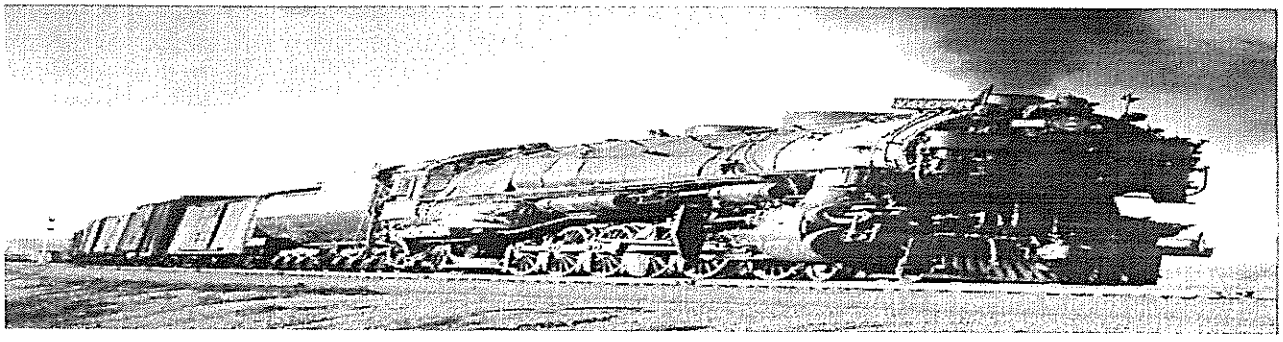

TOLERANCIA TOLERANCIA TOLERANCIA

Sokaktól hallom, hogy az egyik legértékesebb tulajdonságok közé tartozik a toleránsság. Mindenkit úgy kell elfogadni „ahogy van", és ahogy ő maga jól érzi magát. Ez mind szép és jó, de NEM a hardcorepunk berkein belül. El kell felejteni!

Nehogy már toleránsan kelljen viselkednem egy 8 elemi iskolát magatartásából fakadóan ki nem járt punkkal, aki csodálkozik, hogy nincs és nem is lesz sosem munkahelye stb. Vagy a matt részegen fetrengő öregebb rockerrel, aki körülbelül ott tart, mint ahol én tartottam 14-15 évesen. Vagy azokat a srácokat toleráljam, akik egyik napról a másikra Vans csukában kezdenek el járni, vesznek egy Sworn Enemy pólót és egy kutyaláncot az oldalukra, miközben megjátsszák a keményfiút, és kihúzott mellkassal járkálnak? Mit szóljak ahhoz, aki februárban rövidnadrágban érkezik egy koncertre, mert az sokkal hardcore-abb, mint a hosszú nadrág?

Kedvencem: Kérdőre vontak, hogy egy Last Charge nevezetű bohóczenekar táncestjén miért ütöttem arcon egy pirosra festett körmű transzvesztitát /divatos szóval élve „emo"-t/, aki azt merészeli mondani magáról, hogy hardcore/punk. Nehogy már meg kelljen magyaráznom a dolgot... Ha tényleg ez a hardcore/punk, akkor mosom kezeim, és igyekszem találni magamnak gyorsan egy másik életstílust, ahol nem az effélékkel kell közösködnöm.

Ezeket az embereket nem tolerálni kellene, hanem ütni, ütni és ütni...

Ki látott már Warzone – Lower East Side pólót viselő zenészt, aki cicanadrágot visel mellé és szembefésült Beatles frizurát, bónusz szájpiercinggel? Csongrádon nekem ez is összejött nemrég...Bocs, tényleg, elfelejtettem, hogy nem is a ruha teszi az embert! HA-HA-HA

Ezen témák ugyanúgy átültethetőek a mindennapi sivár életünkbe is: ugyanúgy semmibe sem nézem a pökhendi boltos eladót, aki nem tud normálisan, fennhang nélkül válaszolni egy olyan alapvető kérdésre, hogy „Friss-e a párizsi?", az okoskodó „álforradalmárt", aki világéletében nem dolgozott a pénzért egy percet sem, vagy a modortalanul kéregető alkoholista hajléktalant, aki önhibájából fakadóan lett az, ami, hátrahagyva a kertes házát, a 2 egészséges gyermekét és a jól főző feleségét. Ugye most nagy geci vagyok? Viszont unalmas, hogy sokan összetévesztik a hardcorepunkot valami pacifista mozgalommal, vagy a vöröskereszttel...

Ez nem azt jelenti, hogy a ténylegesen rászorulóknak nem kell segíteni, sőt, akik ismernek, azok tudják, hogy aki igényli a segítségem, bárki is legyen az, annak általában segítek, ha tudok, illetve ha látom a másik félen, hogy tisztelettel szólít meg, kölcsönösen tisztelettel fogok én is hozzászólni.

TOLERANCIA TOLERANCIA TOLERANCIA

Lemezajánló

Azért is nem lemez kritikának hívjuk ezt az oldalt, mert úgy érezzük, hogy semmi szükség olyan allűrökre, mint :"feltolták a lemezt" vagy „lezúzzák az agyad" vagy „tíz éve dobol a dobos" meg „milyen studioba mennyi nap alatt tevékenykedtek" stb. Gondolom, hogy azért a hardcore/punk Magyarországon felnőtt már odáig, hogy különbséget tudjon tenni dolog és dolog között. A hallgató magától érzékelje a zenét és annak belső értékeit. Érdemesnek tartsa letölteni vagy megvenni bakelit lemezen vagy cd-n. Megpróbálunk egyszerűbben, velősen, tömörebben írni, mert úgy is hallgatás útján derülnek ki a turpisságok és nem pedig kritika alapján. Netán ha az ember még a koncerten is látja az adott bandát, akkor még jobban tud saját döntést hozni, hogy mit is látott és mit is hallott. Nevezzük ezt az oldalt egyfajta útmutatónak...

The Eliminator

KILL YOUR IDOLS - FROM CHAMPIONSHIP TO COMPETITION /one side dummy/

A csapat negyedik nagylemeze ez, számos kislemez mellett. A Cause for Alarm/Warzone split lemez óta nem hallottam ilyen jó pure hardcore lemezt! Ezenkívül az előző három lemezüket kötelezővé tenném! Plusz egy jó adag humor: "Only dicks don't like BLACK FLAG - csak az idióták nem szeretik a BLACK FLAG -et". Vagy ez nem is humor?! Az első Maniac Mass Murderben fanzineban található egy interjú a Kill Your Idols dobosával, Vinnie Value-val. The Eliminator

THE SPIRIT OF LIVES ON - TRIBUTE TO RAYBEEZ

A szellemiség életben tartása: Raybeez szellemiségéről van itt szó. Előtte tiszteleg a 21 zenekar Warzone feldolgozásokkal. Megjelent egy európai Warzone tribute is, amiről valószínűleg majd legközelebb írok.

The Eliminator

BLITZKID - TERRYFIYING TALES

Horrorpunk. A 2000-es évek MISFITS-je. Azt hiszem ennyi elég. Nem ez az egyetlen lemezük.

The Eliminator

MAD SIN - DEAD MOON CALLING /People like you/

Psychobilly/punkrockandroll . A német psycho/punk banda sokadik és egyben legutolsó nagylemeze felülmúlja még az előzőt is. Kanna rockerek/metálok sajnos nem is értették a témát Pécsett, de meg is kapták Köfke mestertől és a publikum többi tagjától is.

The Eliminator

STRENGTH INSIDE - YOUTH CREW IS BACK szerzői kiadás

Youth Crew hardcore Mezőtúrról, ami a csapat 2. lemeze. Sajnos ezután egyből fel is oszlottak. Nyomdokain alakult meg az új zenekar, a Build To Break, melyre érdemes lesz odafigyelni a jövőben.

The Eliminator

THE DUCKY BOYS - THE WAR BACK HOME

Bostoni streetpunk-rock, vagy egyszerűen csak street rock. Előző lemezeiket is nagyon ajánlom. Azoknak, akik annak idején Bruisers lemezeket hallgattak, azoknak nem kell elmondani, hogy miről is van itt szó. Egy időtájt kezdték a Dropkick Murphys-el és anno még egy split lemezt is csináltak közösen. Szóval valami hasonló a Ducky Boys is. Nagyszerű „utca érzés"! Valamit sejthetnek a srácok!?

The Eliminator

HUDSON FALCONS - DESPERATION AND REVOLUTION

Streetpunk az Usa-ból, New Jersey-ből. Európa turnéjuk alkalmával Szegeden is felléptek április 11-én. Tipikus amerikai Oi!, ami ott a „melós srácok rock n roll" –ja. Egészséges nacionalizmussal megfűszerezve, nóták a munkás osztály problémáiról, szigorúan politika mentesen!!!

The Eliminator

HOLDXTRUE - CROSSROADS

Hazánk jelenleg legismertebb straight edge hardcore zenekarának legutolsó, harmadik lemeze.

The Eliminator

STREET DOGS - FADING AMERICAM DREAM 2006

MIKE McCOLGAN az ír tűzoltógyerek, a Dropkick Murphys első énekese nem bírt magával, és összehozott egy újabb punkrock bandát, ami már a harmadik nagylemezét készítette el. Körülbelül olyan mint a korai Dropkick lemezek, amin természetesen még ő énekelt. 77- es punkrock ez, helyenként ír népzenei hatásokkal.

The Eliminator

REZUREX – BEYOND THE GRAVE

Egy psychobilly project remekbeszabott lemeze, mely banda Nekromatix és Tiger Army tagokból verbuválódott /legismertebb psycho bandák/

The Eliminator

WAZOMBA – BONE TO PICK cd & 2lp

A Wazomba egy svájci ska zenekar, akik komplett big band-al állnak fel /7 fúvossal/. Csongrádi koncertjük meggyőzött, tradícionális ska, nagyon pici, néhol már-már népies beütéssel /Goran Bregovic/ , skinhead, rudeboy- utcasuttyók és reggae

zenészek társulata. A dupla bakeliten kétszer annyi szám van, mint a cd-n. Hallgatni is nagyon jó, de élőben kell őket megnézni a következő turnéjukon!

The Eliminator

THE LAST MINUTE – PROMO /3szám/

1. Banned for life 2. Vespa 3. Where are they now

Budapest streetska a Scrapy és a No Respect nyomdokain. Két új szám és egy Cock Sparrer huligán himnusz ska változata. Mikor jön már a várva várt nagylemez?

The Eliminator

THE SHINING - SONGS OF THE REST OF THE WORLD 7" 2005
MAY-HEM TOUR CD 2006 pick up records

Amszterdamból érkezett hozzánk Szentesre 2004 nyarán egy nagyon furcsa kis csapat, akik hardcore/punk zenéjüket erőteljes crossover hatásokkal rakták teli. Akkor két demo cd-t kaptunk tőlük, a következő évben újra jöttek, akkor már egy 7"-el és 2006-ban egy direkt turnéra gyártott, 10 új számos és demos trackokkal tarkított lemezt hoztak, ami már erőteljes crossover/thrash hatású. Már első jövetelüknél Municipal Waste volt számukra az etalon. Aki itt felkapta a fejét és szomjazik egy kis thrash-es beütésü hardcore muzsikára, az láthatja őket május 19.-én Szentesen, egy hasonszőrű német zenekarral egyetemben, 500 ft-os jegyárért.

The Eliminator

NEW WINDS - A SPIRIT FILLED REVOLUTION Refuse records

Lisszaboni melodikus hardcore orange county stílusban, nagyon komoly szövegekkel. Ha a zenét nézzük, akkor Unity, Uniform Choice és korai Ignite vonal. Aki különböző okok miatt kiábrándult az Ignite nevezetű zenekarból, annak melegen ajánlottam volna az Új Szelek-et, de sajnos utolsó koncertjüket adják a napokban szülővárosukban...

The Eliminator

SICK TERROR - EU ME VENDO POR BEM MENOSDO

Brazil crust/grind//fastcore szélvésgyors, néhol ultragyors. Mivel már több crust/grind koncertet láthattak nálunk Szentesen /vidékhez képest/ az emberek, így láthatták az igazi arculatát /leader shit/ ami hazánkban nyomokban sem lelhető legalábbis vidéken fel igy sajnálom hogy nem jöttek el hozzánk játszani mert azt hallottam hogy a pesti bulin lézengtek a belépőt vásárló emberek.

The Eliminator

IRON BATASUNA – IBARRETXE TERROR TOUR CD D.I.Y. 2006

Ők egy barcelona-i neocrust/grind banda, vastag fémes hangzással. Nyáron láthattuk őket Csongrádon. Sajnos a Napalm Death koncertek árnyékában kevés lehetőségük van e műfaj zenekarainak népszerűsödni /underground zenei terepen/ és bemutatni az attitude-jét ennek a hibás világnak.

The Eliminator

VICTIMS - DIVIDE & CONQUER 2006 Havoc rec.

A svéd crust banda korai munkáiban éreztem power violence-es hatásokat. Most kicsit dallamosabb a lemez a kelleténél, de megmaradt a „Victims életérzés". A kezdés csak ennyi: Another Way To Die!. Tehát nincs kompromisszum. Aki mélyebbre akar ásni a svéd crust vonalban, annak ajánlom az INTENSITY zenekar nevét.

The Eliminator

TRUE COLORS - FOCUS ON THE LIGHT LP Powered rec.

A Youth of Today nyomdokain haladni csak hatalmas energiával hittel és energiával lehet. Ők ezt teszik, csak ezt megszorozzák kettővel. Ezért ilyen jók. Ha valakinek ez kevés akkor a koncert energiát megszorozzák hárommal. A Kultiplexben nemrég láthattuk, hogy mit művel ez a belga csapat.

The Eliminator

FLAMING COCKS – COCKAIN

Nagybőgővel előadott punk-rock icipici psycho hatással. Egy ötletes punkabilly lemez, amit a prágai barátaink „turbó rock n' roll"-nak neveznek saját bevallásuk szerint. 100% punk koncertmentalitással. 2006.december.2. Csongrád, Bohém Kávéház – ezúton is köszönjük a segítséget!

The Eliminator

POINTING FINGER - MILESTONE Goodwill records

Ők egy portugál, "88 style hardcore" zenekar, straight edge felfogással. Először azt hittem, hogy a Chain of Strength lemezt raktam be, de tévedtem, mert utána végig Champion érzés fog el a lemez hallgatása során.
A Motivation Streetteam le is szervezte őket Pestre április 4-re. Milyen helyesen!

The Eliminator

JUSTICE - ESCAPADES Powered records

A belgák harmadik nagylemeze ez. A korábbiakhoz képest lassult a tempó és összességében is egy eléggé rockos, húzós, vontatott beütésű lemez lett. Supertouch-ot és a korai Rollins Band zenei hatásait vélem felfedezni. Ez a lemez nem egy tipikus hardcore anyag, de ettől függetlenül az értékeket így is ki lehet venni belőle. Sőt...

The Eliminator

RED UNION - THE BLACK BOX RECORDER Bandworm records

Az újvidéki Red Union mára már Európa szerte ismert, klasszikus punk rock zenekarnak számít. Második lemezük is a német Bandworm Recordsnál jött ki, ez szerintem mindent elárul. Még mindig csak egy nevet kell, hogy említsek ebben a témában, ami örök etalon : THE CLASH '77 '77 '77

The Eliminator

YACK - MMVII CTENOMYSS BLANIV

A kiskunhalasi zenekar d.i.y kiadványa erős crust és grind hatásokat hordoz. Feltűnt viszont az, hogy a logoból az A /anarchy/

betű nincs bekarikázva. Lehet hogy ez stílusváltást, vagy gondolkodásmód változtatást jelent a bandánál? Mindenképp érdemes beszerezni az anyagot.

The Eliminator

HUMAN ERROR – LIFE SENTENCE

Dr. Slayer-ék itt vannak már több, mint egy évtizede a magyar grind-crust palettán, és bár nincs túl sok koncertjük, és elég ritkán adnak ki anyagot a srácok, de amit mindig is becsültem bennük, az az, hogy ők aztán tényleg megmaradtak underground szinten, semmi közösködés. Kívülállnak. Remélem ez ezután sem fog másképp lenni! Ez az új anyag pedig úgy sikerült, hogy legszívesebben fényezném őket, de nem teszem, mert még a végén elbízzák magukat. Alphawarrior

HAGGIS – THE IMPECCABLE GLORY OF ETERNAL WAR

Komáromban fognak fellépni a norvégok büszke skinheadjei, akik szarnak a Sharp-ra és szarnak a RAC-ra. Jelmondatuk: „Neither red nor racist!". Mentalitásuk összhangba hozható jelen kiadvány „Hazaszeretet..." cikkével. Ultratökös, kemény srácok, vaskereszt mániában szenvedőknek pedig egyenesen kötelező! Mellesleg a zenéjük is elég fasza. Külön öröm számomra, hogy rengeteg banda bojkottálja mostanában a zenekart, mondván, hogy meleg ellenesek, fasiszták stb. amelyen a zenekar tagjai csak röhögnek a hintaszékükben. Zseniális, hogy ha az ember már nem egy tolerancia bajnok, és ha nem a többség után megy birkaként, akkor mekkora zűrzavart lehet okozni.

Magyar fellépés: Punk-Rock Riot Fest, Komárom, június 22. Oi!100%Oi! Alphawarrior

LOUD AND CLEAR – LOUD AND CLEAR

A belga Justice, és jelen banda énekese egy és ugyanazon személy. Filip ebben a zenekarban éli ki a dühös gondolatait leginkább, számhosszúságok ritkán lépik túl az egy perces álomhatárt. Sxe-vegetárius üzenet, tömören és velősen, vagy egyszóval: dühbomba. A The Abused kedvelőinek ajánlom figyelmébe.

Alphawarrior

DVD AMERICAN HARDCORE DVD

Végre egy olyan dokumentum film, ami hitelesen, ferdítések nélkül mutatja be a gyökereket. KÖTELEZŐ! **Viszont a megnézésétől még nem biztos, hogy hardcore-rá válsz...** Alphawarrior

---

FANZINE *FANZINE*

Honest For Truth 2-6#

Az első MMM óta megjelent 5 újabb HFT zine, jobbnál jobb oldschool tartalommal, egyikhez bónusz CD-vel. Főleg azoknak ajánlom, akik a múltat szeretnék megismerni hazánkon innen s túl. Legfőbb problémám: sok olyan banda, akiknek max 3-4 fellépésük volt csak, túl vannak misztifikálva. Okés, elhiszem, hogy 1994-ben más szelek fújtak, de akkor is így érzem. Jelenleg hazánkban az egyik legtöbb lexikális információt hordozó fanzineok egyike a HFT.

Info→ **honestfortruth@yahoo.com**

Total Addiction 13# /előzetes a szerkesztő úrtól/

„Pisschrist (ausztrál d-beat), Das Krill (német noise-HC), Sick Terror (brazil thrash), Another Way (viharsarok fastcore) + kritikák, társadalmi-politikai-magánéleti cikkek, montázsok, oltások, infok."

Info → **disbeatrawpunk@freemail.hu**

Eliz Csodaországban 2# /előzetes a szerkesztő uraktól/

„Már javában körmölünk, hogy a tavaszi fanzine dömping után se maradjatok olvasni való nélkül, ugyanis íródik az Eliz Csodaországban második száma. Igen, jól hallottad, ez már második te ganéj! Lesz benne The Smiths, Misfits, Lifetime, Kid Dynamite történet, szokás szerint vélemények a koszos mindennapokból, meg egy rakás lemezkritika is, interjúk, és végül, de nem utolsó sorban egy újabb képregény Szatitól, hogy a kőarcú HC-sek megint hangot adhassanak hőbörgésüknek."

Info→ **eliz.csodaorszagban@gmail.com** vagy **djx@freemail.hu**

Sofa King 2#

Bár még mindig nem sikerült saját példányhoz jutnom valami oknál fogva, amit viszont olvastam belőle, az eléggé bejött, mondhatnám azt is, hogy talán ezzel a fanzinevel szimpatizálok a legjobban.

Info→ **sofa.king@freemail.hu**

Hajtás fanzine 1#- és 2#

Biciklis punk hírlevél, ingyenes!

Info→ **neszetibor@vipmail.hu**

Salak 1#

A vésztői Gida egy új lapba kezdett a *Mi Oldalunk* után, bár nagyjából ugyanazt az irányvonalat követi a ez 'zine is. Rengeteg személyes írás, fasza montázsok, ahogy ezt megszokhattuk már a Viharsarokból.

Info→ **06-30-424-10-85**

HARDCORE PUNK

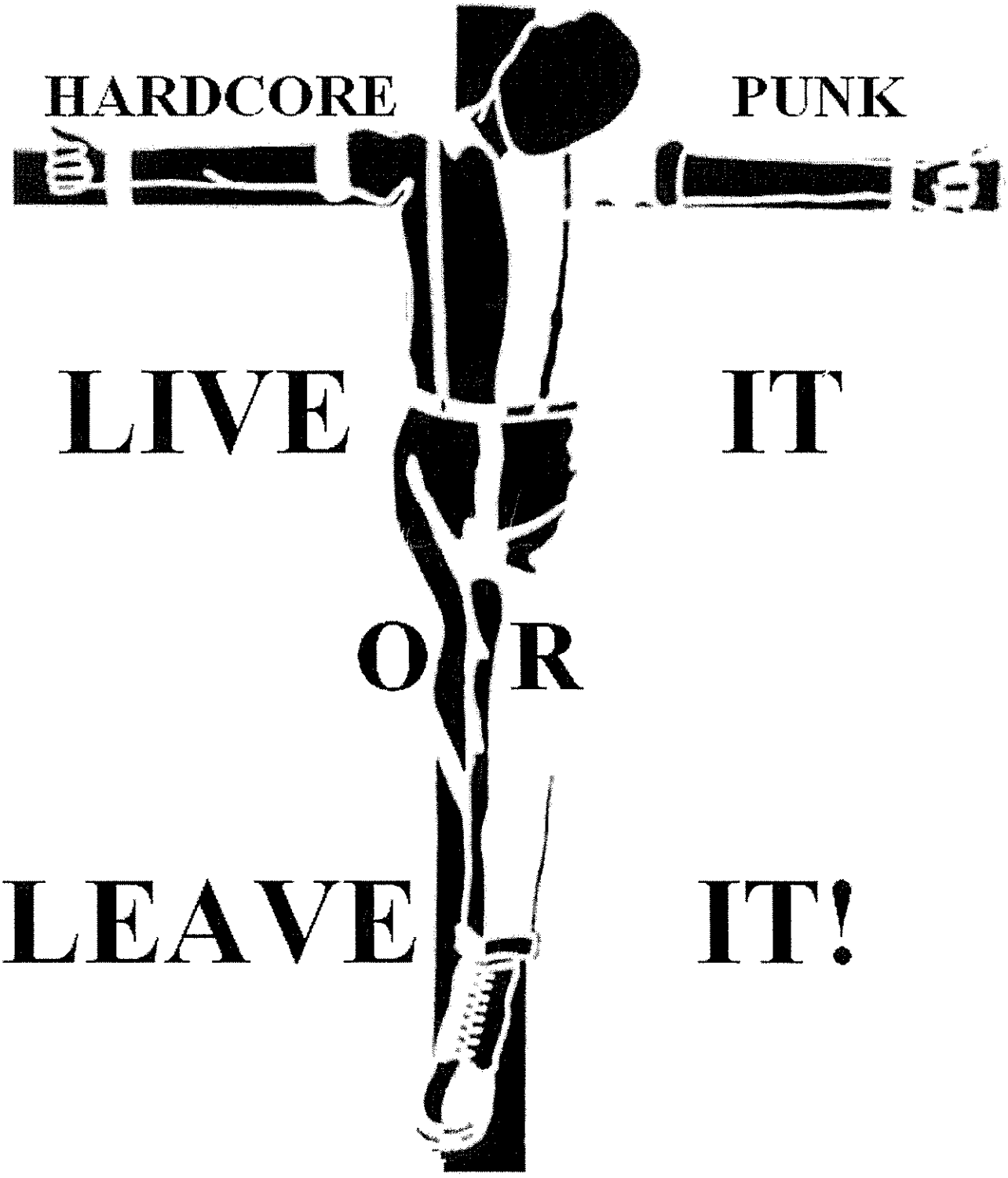

LIVE IT

OR

LEAVE IT!